Leuvens Studentenweekblad
Jaargang 13, '86-'87
Nr. 25, dd. 30 maart 1987
ISSN: 0773-5162

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
Verant. Uitg.: Filip Huyzentruyt
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Tel. 016/22.44.38

Werken

We zullen er ons bij moeten neerleggen: een universitair diploma is deze dagen *niks* meer waard. Alleen de kombinatie Rechten-Ekonomie-Burgerlijk biedt nog een wazig beetje perspektief. Kun je even goed je tijd komen verprutsen op 's Meiersstraat vijf, daar kost een pint twaalf frank en dan bekijken je vrienden je vol ontzag als een ortodoxe revolutionair. Althans dat hopen we. Pagina 2 en 5.

Sison

Boze tongen beweren dat we al eens linksig uit de hoek durven komen. Aangezien het welslagen van de revolutie vereist dat onze ware bedoelingen geheim blijven, sussen wij u dus in slaap met meisjes van goeden huize als, pakweg, Betty Mellaerts om u dan ineens een kommunist in de maag te splitsen. Pagina 4.

Habemus papam

Het vaderland heeft er een, onze Alma Mater heeft er een en het VRG heeft er nu ook een kakelverse. Alleen Veto moet het stellen met een voorlasnog minder duidelijke soort. Want zij hebben allemaal een roerganger met een onvervalste rechtskundige opleiding. En wij niet. En dat is niet eerlijk. Pagina 3.

Breipriemen

Voor ons is het gedaan met het gehannes met breipriemen en de eindeloze diskussies over trips naar Amsterdam, want wij hebben de raad van Wivina De Meester opgevolgd en een pak kondooms gekocht. Het schakelt respektievelijk de bezoeken van de rijkswacht en het geldgebrek wel niet helemaal uit, maar het helpt. Anderen zijn nog niet zo ver en zitten dus nog altijd door te zagen over abortus. De sukkelaars. Pagina 3.

Gents studentenblad

Schamper opgedoekt

Nog maar net hadden wij hier op Veto onze bijdrage geleverd over de perikelen rond De Morgen en andere aanslagen op de persvrijheid, of daar bereikte reeds gelijkaardig nieuws, ook al uit Gent, onze oren: Schamper, het blad van de RUG-studenten en als u wil het broertje van Veto, zou zijn opgedoekt. Gebrek aan objektiviteit en tendentieuze berichtgeving zijn enkele van de oorzaken die hiervoor werden aangegeven. Omdat wij bij Veto zelf enkele jaren geleden iets gelijkaardigs hebben meegemaakt, en ook omdat studentenbladen als informatiekanaal zò belangrijk zijn, besloten we het hele zaakje eens grondig te onderzoeken. Na vele telefoontjes, speurwerk in ons archief en talloze koppen zwarte koffie, slaagden we erin om het 'geval Schamper' exklusief voor u te rekonstrueren.

De vroegste aanleiding tot het 'geval Schamper' dateert van precies twee jaar geleden. In het voorjaar van '85 bracht het blad als zovele andere *Belgische bladen in die periode* een zogenaamd Pausnummer uit. Op de voorpagina prijkte een grote ludieke cartoon, vergezeld van een satirisch stukje waarbij de paus zinnen in de mond werden gelegd als "Ik hield trouwens van die inlegkruisjes. Ze zaten zo lekker tussen je benen" en "Ik vind mijn kruis mooi. Waarom zou ik het dan niet laten zien?"

Dergelijke uitspraken werden destijds wel meer in de mond genomen en mogen op zich vrij onschuldig klinken, in Gent vormden ze de gedroomde aanleiding om de sowieso als 'links' bekend staande redaktie (waar hebben we dat nog gehoord?) eens goed aan te pakken. Vooral rektor Cottenie was opgetogen over de misstap. Hij had immers al eens geprobeerd om de subsidies van Schamper te laten intrekken naar aanleiding van een vroeger nummer waarbij in het blad zwaar werd uitgehaald naar de uitreiking van de eredoktoraten. Toen oordeelde de Gentse Raad van Beheer dat het blad nog een kans moest krijgen. Na het pausnummer waren ook de laatste verdedigers van het blad (en dat waren eigenaardig genoeg *niet* de studentenvertegenwoordigers) overtuigd; de subsidies zouden worden opgeschort tot er een *pluralistische* redaktie zou zijn samengesteld.

Een en ander had tot gevolg dat Schamper in het begin van het akademiejaar 86-87 een tijdlang niet kon verschijnen. Maar uiteindelijk werd toch een voorstel uitgewerkt waarmee alle betrokken partijen zich konden verzoenen. Er zou een *redaktieraad* worden opgericht, samengesteld uit drie redakteurs en twee leden van de Gentse Studenten Raad (vergelijkbaar met onze Loko), die zou moeten waken over de naleving van de gedragskode door de redaktie. Daarnaast zou de raad ook alle ingezonden klachten moeten behandelen en eventueel sankties treffen tegen zondige redakteurs. Beroep tegen getroffen beslissingen zou enkel nog mogelijk zijn bij de Gentse Studenten Raad.

Als er aan die redaktieraad al positieve kanten zaten voor Schamper, dan was het zeker dat er nu meer subsidie voor het blad werd voorzien, zo'n 350.000 frank in '86. Maar dat geld werd slechts in schijven uitgekeerd, omdat Schamper elke uitgave moest verantwoorden tegenover de *studentenbeheerder*. Dat is de student die belast is met de verdeling van de subsidies over de verschillende geledingen van de Gentse Studenten Raad (GSR).

Die studentenbeheerder werd voor Schamper meteen een zeer belangrijk figuur. Voor de publikatie van *elk* afzonderlijk nummer immers was men van zijn ja of neen afhankelijk. Geen gezonde situatie en zeker niet van dien aard om de relaties tussen Schamper en GSR te verbeteren. Vooral tijdens het huidige akademiejaar waren die relaties eerder koeltjes. Herhaaldelijk werd er vanuit het GSR via persoonlijke kontakten of via de redaktieraad kritiek geuit op de inhoud van het blad. Er zou "niks meer instaan", de studenten konden er "geen enkel stukje objektieve informatie" meer in vinden, kortom, het peil van Schamper was gezakt tot een voor het GSR bedenkelijk niveau. Bovendien bleek de redaktie zich van de geformuleerde kritiek weinig aan te trekken en boerde op dezelfde manier lustig verder. Dat de bom op een keer zou moeten barsten, was gezien de gespannen sfeer duidelijk, alleen was nog niet duidelijk wanneer en waarover.

De druppel

Op vrijdag 13 maart (jawel) verscheen in Schamper nr. 245 een artikel over de verkiezingen voor de Gentse Raad van Beheer onder de titel "There we go again". Daarin werd hoofdzakelijk aandacht besteed aan de verschillende kandidaten die, anders dan in bijvoorbeeld Leuven, rechtstreeks door de studentenpopulatie worden verkozen. De schrijver van het artikel nam hoegenaamd geen blad voor de mond en sprak ongegeneerd een oordeel uit over de verschillende kandidaten. Daarbij gebruikte hij termen als *carrièrisme, niet meteen een populaire figuur, is een meisje (knap gezien!), mist misschien wel wat dossierkennis* enzovoort. Termen die een dergelijk delikaat artikel er niet meteen objektiever op maken. Bovendien werd één bepaalde kandidaat duidelijk positiever beschreven dan de rest. Het zou gaan om een *sympatieke kerel met een ruime ervaring en een goede dossierkennis die een nuchtere kijk op de zaken heeft*. Het toeval (?) wou dat het hier ging om Wim Tessier, de oud-eindredakteur van Schamper. Die had wel recent ontslag genomen "om de verkiezingen objektief te kunnen laten verlopen", maar werd nu toch door zijn vroegere medewerkers onbeschaamd opgehemeld ten nadele van andere kandidaten, en die dienden prompt klacht in bij de redaktieraad. Hoewel de raad gevoelig bleek voor de geopperde bezwaren kwam er van eventuele sankties toch weinig in huis, zodat de kwestie uiteindelijk in beroep bij de GSR belandde. Die oordeelde dat er inderdaad grove fouten waren gemaakt, beraadde zich over vier voorstellen tot sanktie en besliste uiteindelijk om Schamper voorlopig een publikatieverbod op te leggen. Ze verantwoordde haar beslissing met te stellen dat het verkiezingsnummer (voorzien voor afgelopen vrijdag) best door de GSR zelf zou worden gemaakt, en dat het met nog slechts een tweetal nummers na de paasvakantie voor de boeg, het beter was om geen blad meer uit te brengen en in oktober met een schone lei te beginnen. Wat niet meteen wil zeggen dat er een nieuw blad moet komen, met een andere naam en zo. Daarover moet een speciale kommissie binnen de GSR zich in de komende weken en maanden gaan beraden. Pikant is wel dat de huidige redaktie niet werd uitgenodigd om in die kommissie te zetelen. Blijkbaar heeft zij nu wel helemaal de boter gegeten. Wie zei daar ook weer dat de joernalistiek gelijkt op een slangenkuil? (Bavo? Daniël? Martin?)

Rudy Lanssens

Vermoord?

De redaktie van Schamper is niet van plan zich bij de beslissing van de GSR neer te leggen. Volgens haar is die beslissing trouwens enkel en alleen genomen om te laten zien dat de GSR in Gent "alles in handen heeft, zelfs de pers". Naar het voorbeeld van De Morgen zal ze proberen om een alternatief blad uit te brengen met als titel *Vermoord*. Daarin zullen alsnog de kandidaten voor de Raad van Beheer worden voorgesteld. Het enige probleem is van financiële aard. Aangezien Schamper voor elk nummer een publikatiebon moest afhalen bij de studentenbeheerder, is er voor de uitgave van *Vermoord* geen enkele frank beschikbaar. Daarom is men nu driftig op zoek naar sponsors en schenkers teneinde zo snel mogelijk de benodigde 15.000 fr. bij elkaar te krijgen. Maar uiteindelijk zal dat volgens de redaktieleden zelf wel lukken. De GSR van haar kant is ook niet van plan om het geplande verkiezingsnummer achterwege te laten. Zij zullen dus eveneens met een blad op de proppen komen waarin ongeveer hetzelfde zal staan als in *Vermoord*. Als dat blad nu ook nog Schamper zou heten, zou de ironie alvast kompleet zijn. (RL)

Misbruik inschrijvingsgelden

Tavernier reageert woedend

Vorige akademische raad sloeg een woedende Tavernier met de vuisten op tafel. Wat was er namelijk gebeurd? De studentenvertegenwoordigers hadden het gewaagd om de uitleg die hij gaf omtrent de besteding van het inschrijvingsgeld in twijfel te trekken (heel wat personeelsleden aanwezig op de akademische raad deden dit trouwens ook). In dit artikel kan je lezen met welke ongeloofwaardige versie Algemeen Beheerder Tavernier naar voren kwam,en wat de houding van de studenten in dit verband is. Er wordt nog maar eens aangetoond hoe vlot de akademische overheid omspringt met het geld van de studenten.

Veto had het er al over. Er waren sterke vermoedens dat het geld van de verhoging van het ischrijvingsgeld van het akademiejaar 1986-87 niet naar de sociale sektor zou gaan. Het tekort in deze sociale sektor (door de Sint-Annamaatregelen) was echter de enige reden geweest om het inschrijvingsgeld te verhogen. Indien onze vermoedens bevestigd werden, zou dit betekenen dat de universiteit haar privé-potje met 42 miljoen zou verhogen, gebruik makend van de sfeer van inlevering en besparingen. De procedure inzake het gebruik van de inschrijvingsgelden kwam ons erg duister over. Nu is er echter al meer klaarheid gekomen over de bestemming van de gelden. Voor die klaarheid hebben we zelf moeten zorgen, want de heer Tavernier was hier spijtig genoeg niet toe in staat. In totaal hebben we nu al vijf verschillende versies gekregen van de heer Tavernier. Telkens paste hij zich aan bij de gegeven kritiek en bedacht een nieuwe variant. Zo was er zelfs op een gegeven moment sprake van 2 naast elkaar bestaande boekhoudkundige systemen om het niet geaffekteerd patrimonium van de KU Leuven te beheren. Kompleet uit de lucht gegrepen, blijkt achteraf. Gelukkig zijn er nog wel mensen aan de universiteit die weten hoe een boekhouding werkt, of die het duidelijk willen uitleggen, zodat wij wat inzicht kregen in de ganse problematiek

De vijfde versie van Tavernier kregen de studenten op de laatste akademische raad, waar de begroting 1987 op de agenda stond, onder hun neus geschoven. In deze versie erkent Tavernier dat inkomsten uit de inschrijvingsgelden van het akademiejaar '86-'87 wel degelijk in de boekhouding van 1986 moeten ingeschreven worden. Het betreft hier echter niet de volledige inkomsten want er zijn een heel pak studenten die hun inschrijvingsgeld pas volledig betalen in de maand januari. Dit geld wordt dan ook in de boekhouding van 1987 ingeschreven. Twee derde van het inschrijvingsgeld zou in 1986 geïnc zijn en één derde in 1987. Dit geeft dan ook inzake de verdeling van de verhoging van het inschrijvingsgeld: 28 miljoen in de boekhouding van 1986 en 14 miljoen in 1987. Met dit gegeven als uitgangspunt kom je tot de vaststelling dat een deel van de verhoging van het inschrijvingsgeld in 1986 ingeschreven staat, terwijl er geen geld gaat naar de sociale sektor in 1986. Waar gaat dat geld dan wel naar toe?

In de vijfde versie van Tavernier wordt in de boekhouding van 1986 een zogenaamde provisie ingeschreven voor de toelage aan de sociale sektor in

vervolg op p. 3

BELGIE-SCHOTLAND — Volgende woensdag gaat in het Astridpark van Anderlecht de zoveelste belangrijke wedstrijd voor de Rode Duivels door. Een gebeurtenis waar iedere rechtgeaarde unitarist ongeduldig naar uitkijkt. Veto ging een van 's lands oudgedienden opzoeken: Walter Meeuws op pagina 6.
(Foto Pascal Grooten)

lezersbrieven

Alle lezersreakties kunnen bezorgd worden op de het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejaar en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

Kultuurraad

Op haar presidium van 23/3 besliste Katechetika om zich aan te sluiten bij de kritieken op Kura zoals zij geformuleerd werden door Romania. Een brief met een uitvoerige motivering wordt verstuurd naar Kura-voorzitter Bruno Verbergt, wiens vrije tribune in Veto nr. 23 op scherpe wijze veroordeeld werd. Tevens roept Katechetika bij deze de overige kringen, die voorheen hun ongenoegen bekend maakten (Klio, Germania, Romania, en andere), op om een gezamenlijk overleg hieromtrent te houden.

Lieve Duyck
Geert Dhont
namens presidium Katechetika

Protea

Onder de suggestieve titel 'prot' schreef de heer W. Arras in Veto nr. 24 een reaktie op een voorgaande lezersbrief van de heer Herman Willemse.

Hierbij kort volgende bemerkingen:
1. Protea was slechts aanwezig op 2 van de 3 bedoelde avonden. Als jongeren die lezen, redeneren en argumenteren bezondigen wij ons niet aan straatmaneuvers. Dit in tegenstelling tot de lieden van de A.I.B. e.d. die stelselmatig onze avonden proberen te dwarsbomen door middel van versperringen of andere 'democratische' middelen. Het is echter veel makkelijker slogans te hanteren zoals 'racisten' en 'steuners van het terreurregime' dan deel te nemen aan een debat op niveau. Ik vraag mij dus sterk af wat de werkelijke bedoeling is van zulke lieden.
2. Het weigeren van mensen waarvan bekend is dat ze enkel vragen stellen en zeker geen tumult veroorzaken is een uiting van revolutionaire onverdraagzaamheid. Onze verantwoordelijkheid beperkt zich enkel tot de leden van Protea. Indien er andere personen of verenigingen andere doeleinden nastreven op zo'n avond is dat hun zaak. Men moet dan echter niet komen janken bij ons.

Pascal Heyman
voorzitter Protea-studenten

Nvdr.: *De suggestieve titel was* niet *van de briefschrijver.*

Aids

De Aids-psychose heeft nu blijkbaar ook de 's Meiersstraat bereikt. Waar men enkele jaren terug het nog nodig achtte om in hongerstaking te gaan tegen een wetsontwerp (Gol), praat men nu zonder blikken of blozen inefficiënte en discriminerende maatregelen goed.

Het onderwerpen van buitenlandse studenten aan een Aids-test is ontegensprekelijk discriminerend. Discriminerend omdat alleen de buitenlandse *student* zal getest worden, en niet bv. zijn landgenoot ambassadeur.

Discriminerend want enkel beursstudenten moeten zich aan een test onderwerpen, niet de gewone student. Wiens ouders rijk genoeg zijn hoeft zich dus geen zorgen te maken.

Discriminerend omdat alleen ABOS-beursstudenten geviseerd worden. Is er echter één enkele objektieve reden voorhanden om aan te nemen dat ABOS-beursstudenten een groter gevaar uitmaken voor de volksgezondheid dan andere beursstudenten, dan gewone kaderleden, ambassadeurs, of nog, toeristen? Neen! Een verschillende behandeling van al deze mensen is dan ook *niet* te verantwoorden.

De voorgestelde maatregel is niet alleen overduidelijk willekeurig en discriminerend, hij is daarenboven inefficiënt.

In "Aktueel" van 4 maart jongstleden bevestigde Prof. dr. Meheuse, direkteur geslachtsziekten bij de Wereld Gezondheidsorganisatie (!) in Geneve dat screening (het opsporen van virusdragers) weinig zin heeft. De aandoening is nog zo weinig frekwent dat in de huidige fase het veel logischer zou zijn bijkomende middelen te besteden aan een degelijke informatiecampagne.

Het is trouwens vrij naïef te denken dat men aan een wereldepidemie zal ontsnappen door de landsgrenzen te sluiten voor een handjevol seropositieven. Alleen een eerlijke, duidelijke en aanhoudende informatiestroom kan een snelle verspreiding van het virus tegen gaan.

Frank Gilleir

Nvdr.: *Wij hebben wel degelijk gewezen op het diskriminatoir karakter van de aangekondigde maatregel. De bedoeling van onze artikels was enkel de "grote verontwaardiging" te nuanceren.*

Veto-censuur

Dat de Veto-redaktie zich liever uitleeft op het voetbalplein dan op een blad papier is hun probleem. Maar als ze zelfs aan hun sportieve uitspattingen geen inkt willen spenderen... Maar dit wordt misschien wel begrijpelijker door de voor Veto (moulins rouges) wel erg vernederende verliescijfers. Alle spelers, trainers, medische adviseurs en bestuursleden van de "Yellow Submarine" wensen hun ongenoegen te uiten over het joernalistieke zwijgrecht. Zij zullen deze zaak ook aanhangig maken bij de Leuvense sportraad.

Bart Van Coillie, student,
unaniem verkozen tot voorzitter
van F.C. Yellow Submarine

Nvdr.: *'t Was lang geleden maar vorige week dan toch weer zo ver (is dit Nederlands?): Veto voetbalde en dus lag de zaal plat. Deze keer niet van het lachen, wel van de spanning, want de vertoning tussen de* Moules Rouges *en de* Yellow Submarine *(originele naam hoor...) was er een van kantje-boordje. Onze kolonel skoorde drie keer, dat is toch wel een vermelding waard. Maar in extremis gingen we toch met 12-11 de boot in. Volgende keer kapseizen we misschien.*

Recht op antwoord: Belgiek

Ik ontken ten stelligste dat ik de bezitter ener kiekeborst (en niet kiekenborst) zou zijn. Verscheidene getuigen die reeds met mijn borst mochten kennismaken, zullen graag bevestigen dat voornoemd lichaamsdeel niet aan een dergelijke beschrijving beantwoordt. De heer R. Verbeelen kan dat echter niet weten. Ik protesteer heftig tegen deze nieuwe aanval op mijn lichamelijke integriteit. Nadat Veto zelf een volledig verkeerde opmerking over mijn voeten tot eigen schande heeft moeten intrekken, laat men nu toe dat mijn borst voorwerp wordt van ongegronde aantijgingen. Dat moet gedaan zijn! Ik nodig de heer R. Verbeelen uit op mijn kot om via autopsie deze waanbeelden over mijn borst recht te zetten en in een vergelijkend onderzoek onze borsten te beoordelen.

Het woord "kiekeborst" zelf laat overigens een wrange macho-militaristische nasmaak achter, die ook in de rest van de lezersbrief te bespeuren valt. Woorden als patriottisch, heldhaftig, ten velde trekken zijn er voorbeelden van. Onze vereniging (reeds 18 leden!) is duidelijk antimilitaristisch en heeft gewetensbezwaren tegen macho's.

Ik ontken formeel ooit een offensief te hebben gevoerd tegen nationalistische studentenverenigingen. Het negeren van dit handvol mensen is veel effektiever. Mijn rol in de studentenbetogingen is nooit heldhaftig geweest, integendeel inhoudelijk, matigend en zelfs enigszins terughoudend (in uw terminologie wellicht lafhartig). Het is mij immers enkel om de inhoud te doen, ook bij deze nieuwe vereniging.

Onze vereniging is niet nationalistisch. Nationalisten zullen graag vertellen (en beter dan ik het kan) dat België geen natuurlijke natie is, maar een kunstmatige staat. Deze staat is samengesteld uit vele etnische en kulturele gemeenschappen (de Turkse, Griekse, Vlaamse, Koerdische, Duitse, Russische, Waalse, Limburgse, ... gemeenschap). Het woord natie heeft nauwe banden met het woord volk in zijn etnische betekenis. Het belgische volk bestaat niet als etnische identiteit. Ook van enig staatsnationalisme kan geen sprake zijn, aangezien we ons inschakelen in een verenigd Europa en een verenigde wereld. België is daarin voor ons de kleinste, lokale eenheid die wij erkennen.

Het verwijt een fossiel te zijn, raakt me niet. De heer R. Verbeelen verwart hier het neo-unitaire karakter van onze vereniging met het oude patriottisme van 'vaderlandse verenigingen' (lees: ouds.rijders). In mei 68 was ik vijf jaar, weliswaar reeds politiek geïnteresseerd, maar nog niet aktief. Uit geschiedenisboekjes leer ik dat het in die periode hier in Leuven vooral draaide rond de eentaligheid van de universiteit (Walen buiten enz.). Daarover viel ook de regering Van den Boeynants. Wij willen precies de splitsing van de universiteit ongedaan maken, zodat er weer één wetenschappelijke bibliotheek komt die naam waardig.

Ik ontken formeel ooit medailles te hebben ontvangen.

Ik zou hier graag vertellen over de doelstellingen van onze vereniging, om verdere misverstanden daarover te vermijden, maar dat past niet in het kader van dit recht op antwoord. De lezersbrief van de heer R. Verbeelen is zeer verward (zoals reeds Veto in nvdr opmerkte), staat vol tegenstrijdigheden, is totaal ongefundeerd en heeft veel last van scheldproza. Maar dat wist elke lezer(es) al.

Marcel Lauwers

Nvdr.: *Zaak gesloten.*

Veto, jaargang 13 nr 25 dd. 30 maart 1987
Redaktieadres: 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven (016/22.44.38)
Hoofdredaktie: Didier Wijnants
Redaktiesekretaris: Hilde Devoghel
Redaktie: Geert Coene, Lode Desmet, Marc Heeren, Jan Huyse, Trui Moerkerke, Carla Rosseels, Marc Sys, Peter Vermeiren
Doka: Jeroen Revalk
Zetwerk: Polleke Bijnens, Koen Van Muylem, Didier Wijnants
Lay out: Lode Desmet, Jan Huyse, Trui Moerkerke, Jan Van der Linden, Tuur Ruytjens, Didier Wijnants
Medewerkers: Jan Antonissen, Peter Breugelmans, Geert Dhont, Els Groessens, Geert Herbots, Rudy Lanssens, Erwin Jans
Eindredaktie: Carla Rosseels

Oplage: 8000 eksemplaren
Drukkerij: Rotatyp Brussel
Abonnementen: Studenten: 200,-; niet-studenten: 300,-; steun vanaf 500,-; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77
Agenda en Ad Valvas: ten laatste vrijdag voor verschijnen om 14.00 u op het redaktieadres bezorgen
Redaktievergadering: iedere vrijdagnamiddag om 15.00 u.

Werkaanbiedingen

Taakomschrijvingen

ISOL
1 halftijdse betrekking (m/v)

De betrekking vereist een aktieve belangstelling voor de belangen van de buitenlandse studenten, a priori een goede kennis van het Nederlands en een aktieve kennis van het Engels.

De kandidaten moeten op de hoogte zijn van de werking van ISOL, van de Overkoepelende Kringorganisatie en de sociale dienstverlening voor de buitenlanders aan de KUL. Verder zijn zij geïnteresseerd in socio-kulturele aktiviteiten en hebben zij ook enige ervaring met boekhouding en administratie.

Veto
1 halftijdse betrekking

Van de kandidaat wordt in de eerste plaats vereist dat hij op de hoogte is van het maken van het blad, zowel inhoudelijk als technisch.

Zijn taak bestaat vooral uit administratie, het bijhouden van de briefwisseling, het meewerken en koordineren van de reklamewerving, het bijhouden van het archief en het verzorgen van de permanentie. Daarnaast begeleidt hij de redaktie, spoort aktualiteiten op en legt kontakten met medewerkers, redakteurs en leden van de verschillende raden. Als bindschakel tussen alle geledingen van de redaktie, zorgt hij ervoor dat er wekelijks een kwalitatief hoogstaand blad onder de Leuvense studenten verspreid wordt.

Sociale Raad, Kringraad, Alg. Beheer

Voor deze drie geledingen ligt de verdeling van de mandaten nog niet vast; wegens besparingsperikelen is het niet mogelijk te voorzien hoeveel mensen er aan de slag kunnen en hoe de konkrete taken verdeeld kunnen worden over de mandaten. We gaan er vanuit dat er hier 4 mensen aan de slag kunnen; geïnteresseerden mogen alvast volgende vereisten noteren.

De personen (m/v) die menen in aanmerking te komen voor één van deze mandaten moeten zeer dynamisch zijn en beschikken over degelijke organisatorische en administratieve kapaciteiten. Kandidaten die wel iets zien in Sociale Raad, zijn op de hoogte van de werking van de Algemene Vergadering van Sociale Raad en van de verschillende vertegenwoordigende funkties die de Sociale Raad waarneemt in het medebeheer van de sociale sektor. Interesse in de problematiek rond studiefinanciering, huisvesting, gezondheidszorg, studentenrestaurants en alles wat verder met de sociale positie van de studenten te maken heeft, is een absolute noodzaak. Zij verklaren zich tevens bereid de studenten bij te staan bij het verdedigen van hun belangen in al deze aangelegenheden.

Mensen die het meer voor Kringraad hebben, spreken met kennis van zaken over de werking van de Algemene Vergadering van Kringraad en de vertegenwoordiging in de respektieve beleidsorganen van de KUL. Ze staan in voor de dagelijkse werking, administratie en begeleiding van de Kringraad. Zij verzorgen studiewerk aangaande problematieken over universitaire aangelegenheden in het algemeen en universitair onderwijs in het bijzonder.

Verder onderhouden ze kontakten met kringvertegenwoordigers en andere aktievelingen in de verschillende fakulteitskringen.

Tenslotte zijn er voor personen die meer iets zien in algemene taken ter ondersteuning van de studentenwerking, volgende taken weggelegd:
- Het voorzitterschap van de Financiële Kontrolekommissie der vrije verenigingen;
- De administratie (korrespondentie, personeelsaangelegenheden, begrotingen en exploitatie, ...) en het technisch beheer van de koepel en haar huisvesting (verhuur van kamers);
- De koördinatie van de Vlaamse Studentenfederatie en het verrichten van studiewerk omtrent problematieken die de konkrete Leuvense kontext overstijgen en een nationale aanpak vereisen;

Sportraad
2 halftijdse betrekkingen (m/v)

De taak bestaat erin de doelstellingen van Sportraad uit te werken. Deze opties behelzen verschillende facetten:
- Kompetities en massasport
- Ondersteuning van de sportwerking binnen de kringen
- Verdedigen van studentenbelangen aangaande sport aan de universiteit
- studentenvertegenwoordiging in verschillende comité's.

Meer specifiek behelst deze taak:
- Het begeleiden van de Algemene Vergadering (AV). In een wederzijdse vertrouwensrelatie openstaan voor initiatieven van de AV, deze uitwerken, zelf mensen motiveren en met ideeën uitpakken.
- Het konkreet realiseren van: organisatie van massasportorganisaties en tornooien, kontakten met sponsors, permanentie en service, boekhouding en begroting, verslagen, ...

Voor deze betrekkingen moeten de sollicitaties schriftelijk, met CV, motivatie en vermelding van ervaring, het sekretariaat van Sportraad bereiken vóór maandag 27 april om 17.00 u. De kandidaten dienen aanwezig te zijn op de Algemene Vergadering van Sportraad op 11 mei '87 om 20.30 u op de zolder van De Spuye (kantine Sportinstituut), Tervuursevest 101, 3030 Heverlee.

Adres: Sportraad, t.a.v. Nadine Landsheere, Tervuursevest 101, 3030 Heverlee, 016/20.62.03.

Algemene voorwaarden

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie zoekt ter ondersteuning van de werking van haar geledingen Isol, Veto, Sociale Raad, Kringraad en Algemeen Beheer gedurende het akademiejaar 1987-1988 6 halftijdse krachten (19,5 uur per week).

Van de personeelsleden wordt verwacht dat ze de Algemene Vergadering van hun raad praktische en inhoudelijke ondersteuning verstrekken om op haar werkingsterrein tot een doordacht beleid te komen en om dit beleid met kennis van zaken uit te voeren.

Alle personeelsleden werken met een bediendenkontrakt van bepaalde duur (1 jaar), dat ingaat op 1 september 1987 en afloopt op 31 augustus 1988. Uitzondering hierop is de redaktiesekretaris van Veto, voor wie de termijn één maand vroeger begint en eindigt.

Schriftelijke sollicitaties, met CV, motivering en vermelding van specifieke ervaringen die voor een raad nuttig kunnen zijn, moeten ten laatste op maandag 4 mei 1987 te 16.00 u aangekomen zijn op het sekretariaat in de 's Meiersstraat 5.

Voor Sportraad: zie aldaar.

Graffiti magazine

"Straatloper" KAZZEN
SIEL VAN DER DONCKT
STUDENTENPROTEST
PAUL DELVAUX en de anderen
en... GRATIS naar
filmfestival Antwerpen

ONGELOOFLIJK, een abonnement (6 nrs.) voor amper 200 Fr!
Ik stort vlug 200 fr. op rek. nr. 001-1499086-27 en stuur deze bon naar Graffiti, Stalingradlaan 21, 1000 Brussel

Naam: .....
Adres: .....
Postnummer: ..... Gemeente: .....

Tavernier reageert woedend

vervolg van p. 1

1987. Geld dat in 1986 geïnd werd, zou gebruikt worden om in 1987 aan de sociale sektor een toelage te geven. Deze provisie zou overeenstemmen met het bedrag dat dat door de verhoging van de inschrijvingsgelden geïnd werd in 1986 (ongeveer 20 miljoen dus). De argumentatie die Tavernier hiervoor geeft in zijn vijfde versie, is dat het juiste bedrag van de verhoging van de inschrijvingsgelden moeilijk te ramen is bij het opstellen van de begroting, aangezien dit afhankelijk is van het aantal en de samenstelling van de toekomstige studenten. Als men eind '85 de begroting van '86 opstelt, weet men niet hoeveel studenten er zich voor het akademiejaar '86-'87 zullen inschrijven.

Doorschuiven

Die uitleg roept wel vragen op, want wat blijkt? Het is een kenmerk van elke begroting dat deze berust op een schatting van de mogelijke inkomsten en uitgaven. Zo is bijvoorbeeld Alma ook sterk afhankelijk van een sterk fluktuerend studentenkliënteel. Toch hoeft Alma niet met provisies te werken. Men kan daar uit ervaringen van de voorafgaande jaren betrouwbare schattingen maken, zodat het eindresultaat niet te ver van de begroting afwijkt. Dit is ook het geval voor de inschrijvingsgelden. De verschuiving in de studentenpopulatie is erg geleidelijk en is op korte termijn vrij voorspelbaar. Het wordt wel iets lastiger voor de sociale sektor, die als gesubsidieerde in het begin van het jaar niet exakt weet hoeveel geld ze vanuit de inschrijvingsgelden zal krijgen. Maar dat is geen onoverkomelijk begrotingsprobleem. De argumentatie van Tavernier komt daarmee weer op zeer losse grond te staan. De vijfde versie van Tavernier met het gebruik van een provisie, getuigt van een poging tot verschuiving van de gelden van '86 naar '87 (zie figuur 1). Daar de sociale sektor in 1987 slechts een beroep doet op 42 miljoen en de totale beschikbare som uit de verhoging van de inschrijvingsgelden in 1987 op 42 miljoen + 28 miljoen provisie uit '86 mag worden geschat, kan Tavernier weer 28 miljoen doorschuiven naar 1986. Waarna hij in 1988 weer geld kan doorschuiven en dit spelletje kan doorgaan tot in het oneindige. Dit doorschuiven van gelden naar de toekomst is een gekende begrotingstruuk, en komt er in feite op neer dat Tavernier 28 miljoen bij de universiteit houdt en niet aan de sociale sektor doorgeeft. Denk maar aan de regeringsmaatregel enkele jaren geleden om de lonen niet meer in het begin van de maand maar op het einde uit te betalen. Teoretisch bekeken zou de sociale sektor die 28 miljoen ooit nog wel eens krijgen, maar afspraken kunnen snel vergeten worden. Zeker als men de machtsverhoudingen tussen de sociale sektor (het zwakke broertje aan de universiteit) en de akademische overheid bekijkt en als men de ingewikkeldheid van het voorstel (provisie die naar een volgend boekhoudkundig jaar moet doorgeschoven worden) bekijkt.

En wat de sociale sektor al met 100% zekerheid verliest, zijn de intresten op de 28 miljoen (2 miljoen per jaar). Het alternatief (geld dat in een bepaald jaar geïnd wordt, krijgt ook in dat jaar een bestemming) is veel zuiverder en eenvoudiger (zie figuur 2). En garandeert evengoed evengoed 42 miljoen voor de sociale sektor in 1987 en de volgende jaren. Plus de intresten op de 28 miljoen. Maar met dit alternatief zou de akademische overheid niet kunnen profiteren van de verhoging van de inschrijvingsgelden. En dat telt dubbel in onze universitaire wereld.

Spelletje

Dit spelletje met de inschrijvingsgelden toont duidelijk aan dat de verhoging van het inschrijvingsgeld niet zozeer ingegeven was door een edelmoedige bekommernis om het voortbestaan van de sociale sektor. Maar wel om een verhoging van de privé-inkomsten van de universiteit te bewerkstelligen. Op korte termijn misschien nog niet zoveel, maar op lange termijn kan er nog veel veranderd worden aan de bestemming van de verhoging van het inschrijvingsgeld. De wil is bij Tavernier al duidelijk aanwezig. De verhoging van het inschrijvingsgeld kadert echter ook in een evolutie naar de vorming van elite-universiteiten. Derde cyclus onderwijs zou door een hoog inschrijvingsgeld, strenge toelatingseisen en de lange studieduur voorbestemd worden voor een kleine groep mensen. Dit hoog inschrijvingsgeld kan echter niet bruusk ingevoerd worden. Daarom werkt men aan een langzame verhoging.

Het antwoord van de studenten op deze vijfde versie van Tavernier is een kategoriek Neen. Vanuit het oogpunt van de demokratisering van het onderwijs en vanuit een miskenning van de vastgelegde bestemming van het verhoogd inschrijvingsgeld is het duidelijk dat deze verhoging er niet hoeft te zijn. Voor het probleem van de sociale sektor zijn er voldoende oplossingen, mits goede wil, door te drukken. De studenten hebben in deze kwestie al sinds meer dan een jaar de hand naar de akademische overheid uitgestoken. Deze heeft dit echter steeds, weliswaar onder bedekte termen, kategoriek afgewezen. Een zesde versie van Tavernier kan voor de studenten dan ook alleen een intrekking van de verhoging van het inschrijvingsgeld zijn, of gaat Tavernier nog eens woedend reageren?

Peter Breugelmans

Toelichting Inschrijvingsgeld

De totale som aan geïnde inschrijvingsgelden aan de KULeuven bedraagt 196 miljoen (exploitatie 1985). Een derde hiervan (65 miljoen) wordt wettelijk voorbestemd voor het geaffekteerd patrimonium waar het gebruikt wordt ter verbetering van het universitair onderwijs. De rest (131 miljoen) is voor de universiteit een privé-potje waarmee ze vrij kan doen wat ze wil. Vorig jaar werd beslist om het inschrijvingsgeld met 30% te verhogen. De meeropbrengst die hieruit zou voortvloeien (geschat op 63 miljoen) gaat voor één derde (21 miljoen) naar het geaffekteerd patrimonium en twee derde (42 miljoen) zou naar de sociale sektor gaan.

(PB)

Vijf versies van Tavernier

1. Het geïnde inschrijvingsgeld van het akademiejaar '86-'87 wordt volledig in de boekhouding van 1987 ingeschreven (versie daterend uit juli 1986).
2. Het geïnde inschrijvingsgeld van het akademiejaar '86-'87 wordt volledig in de boekhouding van 1986 ingeschreven. Vanwege cash-flow problemen gebruikt men dit geld in januari 1987 als toelage voor de sociale sektor in 1987 (versie januari 1987).
3. Het geïnde inschrijvingsgeld van het akademiejaar '86-'87 wordt volledig in de boekhouding van 1986 ingeschreven. De 42 miljoen die in 1986 niet als toelage voor de sociale sektor gebruikt worden, zullen als reserve voor de sociale sektor dienen om enkele dringende verbouwingen en nieuwbouw mee te financieren (versie eind januari 1987).
4. Er zijn 2 verschillende systemen om het patrimonium te beheren. Er is de gewone kasboekhouding die het inschrijvingsgeld inschrijft in het jaar waarin het geïnd werd. Een deel van het inschrijvingsgeld van '86-'87 wordt in 1986 ingeschreven, het andere deel in 1987. Daarnaast is er een systeem dat het inschrijvingsgeld per akademiejaar samenhoudt en dient om te beslissen waarvoor het geld gebruikt zal worden. De registratie hiervan gebeurt dan achteraf via de kasboekhouding (versie februari 1987).
5. Twee derde van het inschrijvingsgeld wordt in 1986 ingeschreven. 28 miljoen uit 1986 zal via een provisie doorgeschoven worden naar 1987 (versie maart 1987).

Debat Chripol

Selektieve abortus

De werkgroep *Etiek en politiek* van Christenen en Politiek (Chripol) hield op woensdag 25 maart een symposium over de problematiek van de kunstmatige zwangerschapsonderbreking. Aanleiding hiertoe was de publikatie van het boek *Selektieve abortus: problematiek en stellingname* door Erik Buntinx, ondervoorzitter van Chripol. 's Namiddags hielden verschillende professoren, waaronder H. Nys en P. Schotsmans, een kort referaat over de huidige stand van zaken en dit vanuit verschillende invalshoeken. 's Avonds was er een politiek debat met vertegenwoordigers van alle politieke partijen. De hoofdklemtoon lag echter op de promotie van het bovengenoemde boek. Dit bevorderde geenszins de kwaliteit van het debat.

In het Auditorium G. Eyskens zaten naast de vele genodigden ook heel wat Pro Vita leden, zoals later uit de vragen zou blijken. Buntinx mocht van moderator Etienne Van den Bergh de spits afbijten met een korte voorstelling van zijn boek waarin overigens een wetsvoorstel is opgenomen. Alle panelleden dienden te replikeren op dit wetsvoorstel en maakten tevens hun partijstandpunt bekend.

Wetsvoorstel

Het voorstel van Chripol komt neer op een aanpassing van de bestaande wetgeving zodat kunstmatige zwangerschapsonderbreking principieel strafbaar blijft omwille van de ingevoerde wettelijke bescherming van het ongeboren menselijk leven, vanaf het begin.

Toch is volgens Chripol abortus als geneeskundige handeling gerechtvaardigd in die welbepaalde omstandigheden waarin de waarde van het ongeboren leven niet opweegt tegen de andere waarden die bij deze situatie in het spel zijn. Konkreet zou dit wetsvoorstel inhouden dat er in de nieuwe wetsbepalingen een bepaling moet worden opgenomen die het ongeboren menselijke leven fundamenteel beschermt. Verder wil men dat er een konkrete procedure omschreven wordt die strikt gevolgd moet worden bij elke aanvraag tot abortus, en dat er strukturen worden vastgelegd die de procedure op gang en tot een goed einde kunnen brengen, en andere strukturen die een overkoepelende en kontrolerende taak hebben. Tenslotte wil men dat er een exhaustieve lijst wordt opgesteld met alle mogelijke indikaties waarbij abortus gerechtvaardigd kan zijn. Er zouden ook nieuwe strafbepalingen worden geformuleerd voor illegale abortus.

Pro Vita

Zowat alle parlementariërs loofden het initiatief van Chripol als een aanzet tot een nieuwe, breed-maatschappelijke dialoog die uiteindelijk zou moeten uitmonden in een vernieuwde wetgeving (nvdr: de oude dateert van 1867) die door de meerderheid van de bevolking kan worden geaksepteerd. Wel wezen zij erop dat een echt wetsvoorstel uiteindelijk moet ingediend worden in het parlement. Verder hadden heel wat panelleden moeite met de kristendemokratische filosofie van het "realistisch personalisme", maar daar werd niet verder op ingegaan.

Leona Detiège (SP) wees vooral op het belang van een medisch verantwoorde wijze van omgaan met abortus, vooral doelend op de grote klandestiniteit.

Lucienne Herman-Michielsens (van de PVV), ontwerpster van het inmiddels beruchte wetsvoorstel inzake abortus, beklemtoonde dat dit voorstel (mede ondertekend door SP en Agalev, zij het bij deze laatsten met heel wat amendementen) niet pleit voor een "vrije abortus". De strafwet is volgens haar overigens niet de geëigende metode om een etische norm vorm te geven. Volgens Hugo Coveliers van de Volksunie, duidelijk de meest behoudsgezinde van het gezelschap, moet een wet (en hij doelde op die van 1867) niet afgeschaft worden omdat hij veelvuldig overtreden wordt. Het uiteindelijke oordeel, aldus dezelfde spreker, moet bij de rechtbank blijven, die trouwens altijd op eerlijk afgewogen gronden kan seponeren.

Toen Trees Van Goey (CVP) het woord nam, bleek alras dat het partijstandpunt enkele duidelijke verschillen vertoonde met dat van haar jonge intellektuelen. Daar waar Chripol rechtvaardigingsgronden inroept, spreekt de CVP van verschoningsgronden. Ook de diverse indikaties zijn volgens Van Goey niet verfijnd genoeg.

Agalev-senator Aelvoet tenslotte wees erop dat er geen monopolie van etische interpretatie bestaat. Zij aksentueerde naast de "Lebendigkeit" ook de "Menschlichkeit".

Na de uiteenzettingen vertelde moderator Van den Bergh (die zich tot dan toe beperkt had tot het aanduiden van de sprekers) dat het publiek ruim de tijd kreeg om vragen te stellen. Volgens één der aanwezigen in de zaal gaat de huidige liberaliseringstendens gepaard met een bewuste poging om het gezin af te breken. Applaus van een twintigtal meegekomen Pro Vita-leden. Na welgeteld vier vragen brak Van den Bergh de diskussie nogal abrupt af (het was amper tien uur). Er volgde immers nog een receptie.

Geert Dhont

JAN DECLEIR

EKSTRA VOORSTELLING
DE TIJGER
Het eerste mirakel van
het Kindeke Jezus
(laatste voorstelling in Brabant)

Vrijdag 10 april
Stadsschouwburg Leuven
20.30 u

Reservatie 016/22.21.13

Advertentie

Kringverkiezingen: VRG

Urbi et Orbi

Het kwam, en het was weer voorbij, haast onopgemerkt. Neen, niet die neusverkoudheid. De VRG-presidiumverkiezing. Nochtans had het alles mee om wat te worden. Twee ploegen, beide met een andere kijk op de zaak (voor zover er van enige kijk gesproken kan worden): de *Tokyo Boys* en *Rerum Novarum*; het Huis der Rechten en een verjongd huidig presidium.

Traditioneel werd de verkiezingsstrijd bekroond met het Valkfeest, op de laatste donderdag voor de "vakantie". Tradities zijn er om verbroken te worden, moet het huidig presidium gedacht hebben, en het vervroegde het hele gedoe met een week. Dat kleurt bij de ook al nieuwe statuten.

Statutair — rechtsstudenten studeren recht — mag de kampagne één week duren en wordt ze afgesloten met een heus verkiezingsdebat. Rerum Novarum pleegde reeds vanaf de eerste dag "stunts". Een bedeling van haar programma door obers, een werkkoncert teneinde de studenten bij het lesvolgen wakker te houden, twintig bakken bier met evenveel taarten en een pauselijke voorstelling van de zeer uitgebreide ploeg. Niets dus in vergelijking met vorige jaren, maar toch nog meer dan de Tokyo Boys die zich geeneens lieten zien. Naar eigen zeggen omdat het HDR teveel werk met zich meebracht en om alzo het gerucht als zouden HDR-gelden voor verkiezingen worden gebruikt de kop in te drukken.

Het debat, een nieuwkomer voor deze praatfakulteit, werd gemodereerd door Hans Smeyers die in 1978-79 preses was. 120 belangstellenden, voor meer dan de helft uit kandidaten bestaande, togen naar het spektakel. Gevraagd naar hun motivatie bleken "ambiance maken", "verantwoordelijkheid nemen" en "nieuwe initiatieven ontwikkelen met de levenslust van Sandra Kim" hét te zijn.

Programma?

De vragen uit het publiek toonden al snel, veel te snel, aan dat er over de programma's niet echt nagedacht was. Eerst en vooral onderwijs: Frank van de Tokyo Boys kent de grieven van de Valkstudent niet, maar belooft volgend jaar meer in de Valk rond te zullen lopen en bij te sturen alwaar nodig. Jan zal encyklieken uitschrijven over tweede-zitwerking, professoren-evaluatie en samenvragenruil.

Op het sociale dak zijn beide ploegen van oordeel dat politieke standpunten wel degelijk door het VRG ingenomen kunnen worden, rekening houdend met de gevoeligheden van de rechtsstudent. Rerum Novarum zal voor demokratisering van het onderwijs, alsook voor federalisering ijveren, hoewel dat laatste niet werd benadrukt. De Tokyo Boys daarentegen zullen Sociaal nemen zoals Sociaal komt.

Gelukkig dat Jan Publiek er ook nog was. Van daaruit werden enkele rake opmerkingen gelanceerd die iets of wat sfeer brachten.

Mat

Een verkiezingsdebat kan leerzaam en overtuigend zijn. Dit debat moet de regelbevestigende uitzondering geweest zijn. Een vrij matte kampagne die resulteerde in een matige stembusopkomst. Slechts 673 geldige stemmen, daar waar er vorig jaar 1265 waren. 449 (66,7%) voor Rerum Novarum, 157 (23,3%) voor Tokyo Boys, en uitzonderlijk veel onthoudingen (10%).

Het kwam, en was zo weer voorbij, haast onopgemerkt.

Geert Coene

Gesprek met José Maria Sison

"Ook God staat radikale middelen voor"

"Acties van leger en politie, niet sociale en ekonomische hervormingen, vormen de onmiddellijke oplossing voor terreurdaden." Aan het woord is president Corazon Aquino van de Filippijnen. De eilandengroep is, sedert de val van diktator Marcos, niet meer uit het wereldnieuws weggeweest. De droom is voorbij. Rechts probeert met alle mogelijke middelen de macht van de grootgrondbezitters intakt te houden, terwijl de kommunisten boos zijn omdat Aquino niet snel genoeg werk maakt van de beloofde landhervormingen, en omdat ze het opdoeken van de Amerikaanse basissen op de Filippijnen voorlopig heeft 'uitgesteld'.

José Maria Sison: "De strijd is natuurlijk meer dan enkel maar een militaire strijd. Meer wapens verwerven is belangrijk omdat het een transfer van macht inhoudt. Je moet da. bekijken in de dialektiek van de strijd. (Foto Peter Vermeiren)

Beide partijen proberen met geweld hun stem kracht bij te zetten, en tussen die twee schippert de president, die, zo zullen velen zeggen, nu toch voor de druk van rechts is bezweken. Die mening dient allicht wat genuanceerd te worden. Er spelen op de Filippijnen faktoren mee die Aquino niet zomaar in de hand heeft. Zo zullen het wel in de eerste plaats de Amerikanen zelf zijn die hun strategisch zéér belangrijke legerbasissen willen behouden. Als Aquino het roer al te heftig durft om te gooien, staan de VS-soldaten de dag erop op de trappen van haar paleis. Een tweede zwaard dat de president boven het hoofd hangt, is de grote internationale schuld die Marcos bijeengespaard heeft. De Filippijnse regering heeft daaromtrent onlangs een regeling met het Internationaal Monetair Fonds aanvaard, en die overeenkomst is niet van die aard om de arme Filippijnse boer meteen veel gelukkiger te maken. Eén van de grote tegenstanders van die regeling, José Maria Sison, was enkele weken geleden met zijn vrouw en kameraad Juliet de Lima, voor een achtdaags bezoek in ons land. We hadden een gesprek met hem.

José Maria Sison is al een tijdje met de revolutie in zijn land bezig. In 1959 promoveerde hij aan de 'University of the Philipines', en toen al richtte hij de studiekringen op waaruit naderhand de 'Katabaang Makabayan' (de Patriottische Jeugd) en later de Kommunistische Partij van de Filipppijnen (CCP) en haar gewapende arm, het New People's Army (NPA), zouden groeien. In november 1978 werd Sison daarvoor overigens door het leger opgepakt; hij zou pas in 1985 terug het daglicht zien, vrijgelaten op bevel van Corazon Aquino, en tegen de zin van de legerleiding.

Sison: «Ik ben trots om et zeggen dat ik één van de eerste studenten was om na te denken over de sociale revolutie. Ik ontdekte dat het progressief liberaal denken niet langer de restanten van de demokratische revolutie op de Filippijnen kon leiden. In de era van het moderne imperialisme en de proletarische revolutie is die taak weggelegd voor de arbeidersklasse, en omdat zij de meest vooraanstaande produktieve kracht vormt.»

De CCP en haar guerilla-strijders zijn, na de vlucht van Marcos, nog steeds aktief. Vanwege de uitblijvende landhervormingen en, meer in het algemeen, omdat de feitelijke macht over de Filippijnen volgens hen nog steeds in de handen ligt van de grootgrondbezitters en de legerleiding; ze wijzen daarbij beschuldigend naar enkele ministers in de regering van Aquino, die vroeger het mooie weer hielpen maken bij Marcos.

Wel wordt er gepraat met het regime van Aquino, maar die onderhandelingen verlopen stroef. De president wil immers dat de strijders zich eerst onderwerpen aan het politiek gezag en hun wapens inleveren. Zolang ze daar niet toe bereid zijn, mogen de kommunisten ook niet onder eigen vaandel aan de verkiezingen deelnemen. Het NPA nam dan maar het recht in eigen handen, en begon een eigen programma van landhervormingen door te voeren.

Landlord

Sison: «Eerst toon je de boer hoe hij met de rente die hij betaalt in feite al lang het land had kunnen kopen dat hij bewerkt, terwijl de *landlord* gewoon op zijn gat zit en rente int en winst maakt op het zweet van een ander. Zo krijg je hen geörganiseerd. Daarna ga je onderhandelen: de grootgrondbezitter kan nog zo'n 50% van de oude rente krijgen. Denk nu echter niet dat daar brutaliteit mee gemoeid gaat. Er zijn verschillende stadia. Wanneer het systeem bestaat uit het afdragen van een deel van de oogst aan de eigenaar, dan houd je hem gewoon onwetend over de aktuele produktie, en verdeel je het gewonnen stukje onder de boeren.»

«Grootgrondbezitters kan je in twee kategorieën onderverdelen. Verlichte *landlords* zijn bereid om de regels van de landhervorming te volgen. Onverlicht zijn diegenen die weigeren. En als ze naar geweld grijpen, noemen we ze despotisch. Van die landeigenaars kan dan een voorbeeld gemaakt worden van wat gebeurt als iemand het Revolutionary Government niet gehoorzaamt. Hij zal niet alleen zijn land verliezen, maar ook dienen te betalen voor al het bloed dat hij vergoten heeft. De *landlords* zijn de brutalen. Wanneer ze aanvoelen dat je de boeren organiseert, roepen ze de politie en schieten je neer.»

«De klasse van de grootgrondbezitters moet je elimineren via de politiek, niet door de likwidatie van haar leden. Een *landlord* die geweld gebruikt om een boerenleider te doden, wordt niet gestraft omdat hij een *landlord* is, maar omdat hij een misdaad heeft begaan.»

Machetes

Veto: *Maar het NPA kan zijn beslissingen niet ten uitvoer brengen zonder gewapende macht?*

Sison: «De boeren mogen de grootste demonstraties houden voor landshervormingen, ze worden enkel neergeschoten. Er bestaat dus een zekere noodzaak in het gewapende verzet zoals dat op de Filippijnen gegroeid is.»

Veto: *Bewapent het NPA de boeren?*

Sison: «Natuurlijk. Het NPA is in de eerste plaats een boerenleger. Iedere keer dat de voltijdse guerilla (met automatische geweren!) wapens veroovert, worden die doorgespeeld naar de meer lokale milities en reservetroepen, die tot voor kort alleen over primitieve wapens, zoals speren en machetes, beschikten.»

Veto: *Vallen er veel slachtoffers in die oorlog op het platteland?*

Sison: «Noem me niet cynisch, maar ik denk dat er meer arme mensen zijn die sterven door één of andere ziekte, omdat er geen medicijnen zijn of in de eerste plaats al omdat ze ondervoed zijn, dan dat er sterven op het 'slachtveld'.»

«Veel erger dan het geweld van de oorlog, is het geweld van de dagelijkse uitbuiting. In de gewapende revolutie krijgen de mensen tenminste de kans om zich daarvan te bevrijden. Kristenen mogen niet vergeten dat zelfs God in het Oude Testament... (Sison lacht als wij in de lach schieten, en hij weet heel goed waarom — in de Bijbel staat ook nog iets als het Nieuwe Testament) radikale middelen voorstaat om bepaalde problemen op te lossen. Er is een stuk chirurgisch ingrijpen nodig om te vermijden dat de kanker zich uitbreidt.»

Geciviliseerd

Sison: «Ik zal proberen u een idee te geven van de omvang van het geweld. Het NPA is er vooral op uit om wapens te veroveren. Daartoe lokt ze de vijandelijke troepen in een hinderlaag, want die zijn toch bereid om te sterven, is het niet? Maar wanneer het schieten ophoudt, krijgt iedereen die het overleeft verzorging. De geciviliseerde oorlogsregels worden dus toegepast.»

«En van zodra ze genezen zijn, worden de gevangen genomen soldaten vrijgelaten. Het staat hen dan vrij om of naar huis te gaan of terug te trekken naar hun moedereenheid (waar ze het levende bewijs kunnen vormen van hoe goed wij onze gijzelaars behandelen). Ze mogen zelfs het NPA vervoegen, want die soldaten komen ook uit de uitgebuite klassen.»

«Maar er zijn ook veel raids waar niemand bij gewond raakt. Het NPA is er al in geslaagd om de troepen van de vijand te verspreiden. De geregelde strijdkrachten worden meestal op bepaalde punten bijeengebracht, terwijl politie en paramilitaire eenheden aan hun lot worden overgelaten. Dan trekt het NPA rond om vuurwapens te verzamelen. (lacht) Bent u geïnteresseerd in de technieken die daarbij gebruikt worden?»

Veto: *De guerilla is toch meer dan een klub wapenverzamelaars?*

Sison: «Ja, de strijd is natuurlijk meer dan enkel maar een militaire strijd. Meer wapens verwerven is wel belangrijk omdat het een transfer van macht inhoudt. Je moet dat bekijken in de dialektiek van de strijd.»

Veto: *Heeft de guerilla bepaalde delen van de Filippijnen onder kontrole?*

Sison: «Er zijn 69 guerilla-fronten in 63 van de 73 provincies op de Filippijnen. Procentueel uitgedrukt kun je zeggen dat 20% van het grondgebied door de guerilla wordt bestreken. In praktijk moet je een onderscheid maken tussen twee soorten bezette zones. In de 'stabiele guerilla-basis gebieden' zijn de organen voor zelfbestuur al flink ontwikkeld. Revolutionaire Comités, met daaronder werkcomités, staan in voor landhervorming, recht, verdediging, financies, opvoeding, gezondheid, kulturele zaken enzovoort.»

«Wanneer de vijand deze gebieden probeert binnen te dringen, kan hij erop rekenen zware verliezen te zullen lijden. Dat is niet het geval met veel 'simpele' guerilla-zones. Daar kan het leger op elk ogenblik in. Maar de guerilla heeft geen uitgestrekte gebieden waar de vijand alleen maar binnen kan door gebruik te maken van gevechtsvliegtuigen en tanks. De zones zijn ook niet allemaal verbonden. Er zijn dikwijls grote gaten.»

Veto: *gelooft u dat met een landhervorming alle problemen zullen opgelost raken?*

Sison: «Nee. Zelfs als het kommunisme overal ter wereld opgang zou maken, zal het mensdom altijd problemen blijven kennen. (lacht) Dat is precies wat het leven zo wondermooi en opwindend maakt.»

«Maar laat mij u niet antwoorden op een schijnbaar grenzeloze, filosofische manier. Landhervorming moet gekomplementeerd worden door nationale industrialisatie. We hebben een industrie nodig, waar we de winsten gemaakt in de landbouw naar toe kunnen versluizen. Anders gaan bepaalde mensen weer land opkopen, en keren we uiteindelijk terug naar het grootgrondbezit.»

Veto: *Wat is uw positie in de guerilla, vandaag?*

Sison: «Ik zou zeggen: *I am an observer*.»

Veto: *En in welke hoedanigheid komt u naar Europa en naar België. Als een akademikus of als een politikus?*

Sison: «Dat hangt af van de vragen. Kontakt met de akademische wereld is maar één aspekt van mijn reis, maar dan wel het voornaamste. Ik ben altijd gelukkig als er akademische lezingen zijn. Ik probeer zelf ook akademisch te zijn. (lacht) Maar u stelt de politieke vragen. U vraagt mij of ik een politiek leider ben.»

Lode Desmet

Advertentie

PLUK

Kringen in het water

Kringen in het water krijg je als je een steen in de kikkerpoel werpt. Daar bestaan verschillende technieken voor, maar de meest onfeilbare is het verkiezen van een lolploeg.

Dat gaat als volgt: drie ploegen presenteren zich aan het kiezerspubliek (2 man en een paardekop). De eerste ploeg komt op en kraamt onzin uit. Dit is waarschijnlijk een serieuze ploeg, maar de kelen blijven droog. De tweede ploeg presenteert een uitgewerkt programma, de paardekop begint te hinniken van de dorst en de derde ploeg haalt zijn slag thuis met een gratis vat. Uitslag: toeters en bellen en een heel jaar een vochtig bewind. Met een oen als preses.

Kringverkiezingen
Voor de kringverkiezingen (en niet alleen dàarvoor) zoekt Veto nog steeds onpartijdige verslaggevers. Kop binnensteken op 's Meiersstraat 5.

Tteraire

Letters zijn weerbarstige dingen. Je moet er voorzichtig mee omspringen, en niet laten merken dat je ze eigenlijk haat (vooral dan met die vervloekte mechanische schrijfmachines, vanwege het eelt op de vingers en de letter n die het begeeft net nu die paper af moet). Letters: *De Standaard* heeft er zelfs een speciale bijlage naar genoemd, of bedoelen de Heren daar iets anders mee.

Welja, de Letteren. Dat is het geheel van weetjes dat de modale intellektueel in zijn schedel steekt ter distinktie. Fijngemalen wetenschap in een kristelijk keurslijf.

De *Letteren*, met twee t's in het midden. Net als *Leuven Litterair*, dat mondain zondags gebeuren voor mensen die wellicht nauwelijks *lezen*, maar toch die indruk willen wekken. Een gepikte titel overigens, die *Leuven Litterair*. Want de echte *Leuven Literair* schrijf je met één t en zonder vermelding van Betty Mellaerts.

De echte Leuven Literair
gaat door op woensdag 1 april om 20.00 u in 't Stuc. Geen *Grote Kanonnen* maar levende literatuur, onder andere door studenten.
Samenstelling: Hans Devroe
Organisatie: Universitaire Werkgroep Literatuur

Poten en oren

Bij de studie van het menselijk wezen dient u drie dingen voor ogen te houden: 1) Hij praat. 2) Hij loopt op twee poten. 3) Hij gebruikt antikonceptie. De laatste eigenschap is de subtielste. Er wordt dan ook nogal eens een boompje over opgezet (eigenschap 1), met het gevolg dat heel wat mensen steigeren (eigenschap 2). Zo blijkt weer eens dat *alles* met *alles* te maken heeft..

Eigenschap 1 heeft toch ook zijn charmes, vooral met de televisie in de buurt en Ronald Reagan op het scherm: ook *hij* praat, dus een herseninhoud heb je er niet voor nodig. Hoewel het helpt. In nutteloze spelletjes zoals *De Taalstrijd* bijvoorbeeld, met geestigheden van Marc Uytterhoeven en kronkels van Guy Mortier.

Ach, hadden wij maar een hoofdredakteur als Guy Mortier, denk ik soms.

Soms.

De Taalstrijd
met Marc Uytterhoeven, Guy Mortier, Myriam Thys en Marcel Vanthilt. Donderdag op het Valkfeest.

Dans en gevoeligheid

Vivace mais pas trop

"In het gevecht om de ruimte gaat het veel jongeren eenvoudigweg om een plek om te leven en in die strijd om het bestaan is het lichaam het enige wapen dat zij bezitten" schrijft Dirk Hebdige in zijn boek *The meaning of style*. Zijn uitspraak is zowel toepasbaar op ontwikkelingen binnen de maatschappij als binnen de kunsten. De aandacht voor het lichaam vertaalt zich artistiek in de groeiende belangstelling voor de dans.

In een nummer van *Toneel Teatraal* (1985) omschrijft de Nederlandse toneelkritikus Robert Steijn het moderne levensgevoel als een strijd tussen *hoofd* en *hart*. Een vrij voor de handliggende en weinig opzienbarend analyse, ware het niet dat Steijn ze toepast op de teatersituatie in Vlaanderen en in Nederland.

In Nederland zou de strijd beslecht worden in het voordeel van het hoofd (cfr. het werk van Gerardjan Rijnders en Maatschappij Discordia). In Vlaanderen zou het lichaam en de fysieke roes het antwoord vormen op het dilemma. Steijn vermeldt het werk van Jan Fabre en Anne Teresa de Keersmaeker. Afgezien van de al te gemakkelijke eenduidigheid eigen aan iedere schematisering is Steijns indeling toch de moeite waard, vooral met betrekking tot de dans.

Dit is Belgisch

Sinds een aantal jaren heeft ons land zich opnieuw van een opmerkelijke plaats verzekerd op de moderne dansscène. De *Rosasgroep* is een vruchtbare kern gebleken. Anne Teresa de Keersmaeker is met "Bartok / Aantekeningen" (1986) aan haar vijfde koreografie toe. Begin mei komt de voorstelling naar de Leuvense Stadsschouwburg. Internationale erkenning heeft niet lang op zich laten wachten. Eind vorig jaar werd een herwerkte versie van "Rosas danst Rosas" met groot sukses aan het Amerikaanse publiek voorgesteld. En deze week gaat de Keersmaekers nieuwste produktie "Verkommenes Ufer Medeamaterial Landschaft met Argonauten" in Utrecht tijdens het Spring Dance Festival in première. In de schoot van Rosas hebben zich een aantal interessante *koreografen* ontwikkeld.

Roxanne Huilmand met haar soloproduktie "Muurwerk" en *Michel-Anne Demey* met "Face à face" (tesamen met Pierre Droulers) waren dit jaar al in Leuven te zien. Woensdagavond brengt *Adriana Borriello* haar koreografie "Allegro vivace mais pas trop". Borriello richtte tesamen met de eersmaeker de groep Rosas op en danste mee in "Rosas danst Rosas". Verder werkte Adriana Borriello nog samen met de bovenvermelde danser Pierre Droulers in "Midi Minuit".

De jongste dansgeneratie heeft nog maar weinig affiniteiten met dat andere grote moment in de Belgische (en internationale) dansontwikkeling: *Maurice Béjart* en het *Ballet van de XXste Eeuw*. Het lichaam bij Béjart is altijd een *metafysisch geladen* lichaam: het wordt gemystificeerd en gedramatiseerd. Het lichaam van de danser verwijst naar iets dat het lichaam overstijgt. Het lichaam bij de moderne koreografen verwijst alleen naar zichzelf: het haalt de extase, de verrukking en de pijn alleen uit *zijn eigen aanwezigheid, zijn eigen fysiek*. In de meeste eigentijdse koreografieën ontbreekt zelfs iedere narratieve eenheid: het lichaam laat zich niet langer dikteren door een opgelegd verhaal.

"Allegro vivace mais pas trop" is opgebouwd rond een cellosonate van de Oosteuropese komponist Zoltan Kodaly. Geen toevalligheid wellicht als je bedenkt dat ook de Keersmaeker met Bartok teruggrijpt naar de moderne Oosteuropese muziek van de eerste helft van de eeuw. De Keersmaekers evolutie van de minimalistische muziek van Steve Reich in "Fase" (1982) naar de muziek van Bartok in haar laatste produktie wijst op een fundamentele verschuiving in haar werk. De *strakheid* van minimale danspatronen heeft plaatsgemaakt voor een *gevoeligheid die zich buiten het matematische bevindt*. In de bespreking van "Elena's Aria" en "Bartok / Aantekeningen" worden omschrijvingen als "abstrakte bewegingspatronen", "matematische danskonstrukties", "rechtlijnige en eenduidige dynamiek" vervangen door termen als "kwetsbaarheid", "onzekerheid", "anekdotiek": de nadruk komt te liggen op "de emotieve dimensie van de verschillende bewegingen". Emoties dus: het genot, de pijn, de uitputting, de onverschilligheid van het fysieke lichaam. Dat soort emoties worden ontleed en onderzocht gedeeltelijk in de muziek, gedeeltelijk in het lichaam zelf.

Levendig, maar niet te veel

De drie danseressen van "Allegro vivace mais pas trop" bewegen zich eveneens op het snijpunt van die gevoeligheden: drie *vrouwenlichamen* en de *ambiguïteit van hun ontmoetingen*. De kleren die ze dragen zijn te groot, onelegant, onvrouwelijk, en precies daarom ontwapenend en ontroerend. De hoepelrokken die ze over hun losse kleren dragen, heffen ze omhoog en trekken ze over hun hoofd uit: een onhandig erotisch gebaar naar de afwezige geliefde? Maar meer dan met hun dromen zijn ze bezig met zichzelf en met de andere op de scène. Ze blijven voortdurend in mekaars nabijheid: lichamen vallen tegen mekaar aan, uitgeput, trekken zich aan mekaar op, duwen elkaar weg, wachten op een nieuwe aanraking. Momenten van ruwheid worden onderbroken door stiltes en langzame bewegingen die tederheid oproepen. De drie vrouwen raken niet los van elkaar: ze blijven veelal gevangen binnen de patronen van cirkels en driehoeken. Vivace mais pas trop. Levendig maar niet te veel. Waar ligt de nadruk op? Vivace? Mais pas trop? Een *gemilderd pessimisme*? Iedereen maakt wellicht zijn eigen verhaal. De lichamen dringen hun taal niet op, misschien spreken ze niet eens een taal of een taal die door het hoofd niet kan begrepen worden. Niet in de zin van mystiek of irrationalisme maar in de zin van *een komplexe niet-verbale taal* die intellektueel niet te dekoderen valt.

Een taal die verwantschap vertoont met de muziek en de beeldende kunsten: niet na te vertellen maar diep rakend.

Erwin Jans

Adriana Borriello, Allegro vivace mais pas trop, in: Stadsschouwburg, woensdag 1 april 20.30 u. Reservatie: Stadsschouwburg 016/22.21.13 (tussen 9.00 en 11.00 u). Prijzen: 200/250. Org. 't Stuc.

LEUVEN LITTERAIR — Hugo Claus kwam, zag en overwon op Leuven Litterair. Hij mocht er de Prijs van de Vlaamse Lezer in ontvangst nemen. Verder was Leuven Litterair maar een matte bedoening met meer Tent dan Literatuur. De schrijvers gaven veel handtekeningen, maar kregen weinig aandacht. Veto snuffelde er rond en de produkten van dat werk kan je na de paasvakantie konsumeren. Met onder andere interviews met Herman De Coninck en Adriaan Van Dis. (Foto Jeroen Revalk)

Muurtoerisme

Over plaatsen

Vorige weken kon u reeds algemene beschouwingen lezen over 29 april. Laten we vandaag even konkretiseren. Laten we het hebben over plaatsen.

Men koos plaatsen. Plaatsen in de stad die de invulling door een kunstwerk toelieten. Dan verbond men de plaatsen door een route. Er wordt een eerste mogelijke wandeling gesuggereerd, bepaald door ekonomische en organisatorische overwegingen. Deze overwegingen zijn uiteraard niet algemeengeldig. Eerst komen immers de plaatsen, de woorden. De schikking, de lezing stelt men zelf samen, desnoods met zelf gekozen woorden. Lussen, passages, herhalingen zijn mogelijk. Een vijftigtal plaatsen maken een groot aantal verschillende wandelingen mogelijk. Zelfs een ontwijkende.

Ter zake: over vijf van de vijftig plaatsen.

1. Pauskollege: trapzaal

De dubbele glazen toegangspoort aan het einde van het binnenplein van het Pauskollege maakt deel uit van een intensief gebruikt en geijkt parcours naar het Maria-Theresiakollege, Hogeschoolplein en verder. Dagelijks stromen honderden gehaaste studenten niet al te aandachtig door deze mooie ruimte.

Robert Bruyninckx, een Antwerps kunstenaar die een aantal jaren geleden op de Biënnale van Middelheim opviel met een rechte rij populieren, zal inspelen op dit gegeven.

Hij vult de trapzaal met een doolhof van 90 cm hoog, wijzigt enigszins het geijkte en geruisloze parcours, vertraagt de studentenstroom, vraagt om oponthoud en aandacht.

2. Isol: doorgang

Eén van de meest gebruikte toegangen tot de Kampus Sociale Wetenschappen en tot het Stuc is de smalle doorgang onder Isol. Het afficheleven viert er hoogtij. Gigantische lagen papier bladderen af, en ontbinden op de natte tegelvloer.

Een voorlaatstejaars student geneeskunde werkt er met afdruipende en op elkaar gestapelde verflagen: het ontwerp is nog in wording.

3. Ekonomie: borden

Het Ekonomie-gebouw aan de hoek van de Dekenstraat en de Vesaliusstraat is de drager van een enorm, langgerekt aanplakbord. Wie er naast wandelt, loopt naast kontinue linten affiches, auto's en fietsen. Bovendien loopt het bord om de hoek: vanaf de overkant van de Vesaliusstraat is het perspektief indrukwekkend.

Ekonomika reserveerde het hele aanplakbord voor een ploeg ondernemende student-kunstenaars in spe: de verkiezingen zijn op woensdag 29 april, de dag dat ze aan hun fresko werken, achter de rug: de beslissing is gevallen, de affiches mogen worden overschilderd.

4. Centrale bib: toegang

Onlangs werd de benedenverdieping van de Centrale Bibliotheek heringericht: een glazen scherm zorgt sindsdien voor twee kwalitatief verschillende ruimten, herdefinieert duidelijk binnen- en buitenruimten.

George Smits is een kunstenaar die overwegend experimenteert met de akoestische kwaliteiten van bepaalde ruimten en van bepaalde materialen. In de binnenpartij van de benedengang van de bibliotheek plaatst hij een kudde 'geluidsdieren', inspelend op de aard van de ruimte: de voorbijganger kijkt naar dieren in een kooi, wanneer hij de kooi binnengaat, hoort hij de dieren ook zacht babbelen.

5. De Dijle-oevers

Een ingetogen plaats op het parcours: een brug over de Dijle, tegenover Belgisch Congo, op de brug twee uitkragende balkonnetjes, een bruine, snelstromende Dijlerivier, diep tussen de bakstenen wanden.

Bart De Putter is niet zo heel lang geleden afgestudeerd aan de Brusselse Sint-Lucasschool. Over de Dijle-oever legt hij grote bladen papier, vooraf beschilderd rond het tema Lohengrin. De vellen absorberend papier reiken tot in het water. Op 29 april wordt het parcours feestelijk ingehuldigd: op dat ogenblik werkt Bart De Putter zijn schilderij af, hij overspoelt het geheel met verf, die afdruipt in de Dijle en mee de rivier kleurt.

Dit nog: men moet elke keer herbeginnen. Elke dag begint blank: een besneeuwde stad. Het werken in die stad van 29 april is als spelen in de sneeuw. Misschien onschuldig.

Het woord is aan u.

Geert Herbots

Veto zoekt medewerkers

Het akademische jaar vordert met rasse schreden. Nu de eerste zonnestralen door de wolken beginnen te priemen, slaan de meeste studenten de eerste bladzijden van hun kursus om.

Mocht u het blokken al eens moe worden en niet dadelijk weten hoe u zich het best kunt ontspannen, dan bieden wij u één mogelijkheid aan: schrijf eens een artikel voor Veto. Over iets wat je bezighoudt, iets wat je interesse wegdraagt of iets wat op je lever ligt. En dat bovendien relevant is voor Veto. Kom eens langs op 's Meiersstraat 5.

MUUR TOER ISME

Mijn naam is ..... en ik ben te kontakteren op volgend adres: .....

..... Telefoonnummer: .....

Ik ben van plan *alleen/met een groepje van* ..... *personen* een muur op het parcours te beschilderen en denk hiervoor het volgend materiaal nodig te hebben: .....

(Strookje af te geven op 't Stuc bij Miep Vermeire, waar je ook je plaats kan reserveren).

Walter Meeuws over de ware voetballer

"Wij zijn gelukzakken"

Woensdag 1 april spelen de Rode Duivels een levensbelangrijke interland tegen Schotland in het kader van het Europees kampioenschap. Walter Meeuws zal er niet bij zijn. Walter Meeuws speelt niet meer bij de Rode Duivels en ook in zijn eigen klub. KV Mechelen, komt hij niet echt meer aan de bak. Een voetballer op zijn retour, met een enorme schat aan ervaring en inzicht, over datgene wat hem het meest boeit: voetbal.

Walter Meeuws over Italië '80: "We zijn toen tot 5 uur 's morgens los door het lint gegaan. We lagen bij wijze van spreken tegen de bar aan." (Foto Pascal Grooten)

Meeuws begon zijn voetballoopbaan bij Gierle, een provincialer uit de Antwerpse Kempen. Hij maakte er als midvoor regelmatig zijn goaltje en werkte zich zo in de belangstelling van de grotere klubs uit de omgeving. Hij mocht testen bij Lierse, Beerschot, Mechelen, en zat er ook op kot. De studeerde hij voor onderwijzer in Mechelen ,en zat er ook op kot. De prefekt van zijn school oordeelde dat Walter niet meer dan één keer in de week buiten Mechelen mocht gaan trainen. Dat ging niet voor klubs als Lierse en Beerschot en dus verhuisde Walter Meeuws van Gierle naar Mechelen. Het werd Racing Mechelen, want die hapten sneller toe dan KV. Na twee jaar degelijk rendement bij RC Mechelen en met een onderwijzersdiploma op zak, werd Meeuws lid van Beerschot en onderwijzer: een duobaan voor één persoon.

Carrière

Veto: *Is het niet moeilijk geweest om als jongere die plots in de voetbalwereld opgang maakt gemotiveerd te blijven en verder te studeren?*

Meeuws: «Nu is de situatie anders in de sportwereld. Er worden heel snel serieuze opties genomen. Er worden zelfs al tennisscholen opgericht om tennis en studie te kombineren. Maar in mijn tijd, al is dat nog niet zo lang geleden, vond ik dat normaal. Ik heb sport altijd goed kunnen relativeren. Ik wou iets achter de hand hebben. Ik dacht er op mijn eenentwintigste niet aan met voetbal de kost te verdienen. Maar de generatie die volgde, Ceulemans en Vandenbergh bijvoorbeeld, is prof geworden op hun zeventiende, achttiende. Het is een andere generatie. Sport is nog professioneler geworden, is nog meer ontdekt door de kommercie. Men heeft nu zelfs het voorstel gelanceerd om met twee merknamen op de truitjes te spelen.»

Veto: *Bij Beerschot moest u zichzelf als jongere temidden een oudere generatie waarmaken. Is dat moeilijk geweest?*

Meeuws: «Dat was inderdaad een geweldige overgang. Dat was de grootste stap die ik tot dan toe gezet had. De overgang van Gierle naar RC Mechelen verliep vlot omdat ik jong was en omdat RC een jonge klub was. Tweede klasse, de druk is er niet zo groot, en ik skoorde meteen. Maar Beerschot was een ander paar mouwen. Een andere mentaliteit, buitenlanders, profs, twee keer trainen per dag. Dat moest ik gewoon worden. Tot ik tegen mezelf zei: Walter, je kan je hier laten doen en in een hoekje gaan zitten, of je kan van je afbijten en laten zien wat je waard bent. Dat laatste heb ik toen gedaan. Al is het een proces geweest dat een jaar of twee geduurd heeft. Kwam daar nog bovenop dat ik bij Racing Mechelen een goede spits was. Het is te zeggen: één goede wedstrijd en vier mindere. Ik presteerde niet konstant. Bij Beerschot kon dat niet: er was een grote hardheid en de prestatie-druk lag hoger.»

«Ik heb me bij Beerschot vervolmaakt door op alle mogelijke plaatsen te spelen. Ik heb me op alle posities moeten waarmaken. En ook, het is een groeiproces. Je wordt bewuster. In het begin ben je iemand van de kern en na verloop van tijd ontwikkel je je goed en word je zelfs belangrijk in de groep. Dat is voor je zelfvertrouwen een heel belangrijk proces.»

Veto: *Dat zelfvertrouwen heb je blijkbaar nog heel sterk. Ook bij KV Mechelen. Al sta je niet in de eerste ploeg, toch ben je een beetje de patron, zo konden we op de training vaststellen?*

Meeuws: «Dat is een proces. Dat kan je niet verwachten van een voetballer van twintig jaar. Zelfbewustzijn is een noodzaak. Voetballen is mekaar coachen. Zeggen van : neem jij rechts, dan neem ik links. Voetbal is een kollektieve sport en dat kan alleen maar als je je mond opentrekt. En dan heeft de ouderdom geen belang. Als een speler van twintig zegt: "Jij moet die kant dekken" en ik doe het niet en daardoor kan ik de bal niet onderscheppen, dan mag hij me gerust op mijn donder geven. Zo hoort het.»

Negatief

Meeuws wordt na zes jaar Beerschot naar Club Brugge getransfereerd. Hij geeft zijn onderwijzersbaan op om voltijds profvoetballer te worden. Het valt zwaar tegen: Brugge is nog maar een glimp van wat het een paar jaar voorheen was. Het entoesiasme van de spelersgroep is uitgeblust, Club geraakt niet verder dan de eerste ronde van de Europabeker, trainer Happel stapt op en de poppen gaan aan het dansen. Een heel seizoen lang. Het ergste voor Meeuws was de verloren bekerfinale tegen zijn oude klub Beerschot: "Een zwarte zondag. Toen ik na de wedstrijd huiswaarts reed, heb ik horden Beerschotsupporters moeten trotseren."

Na Happel kwam, na verloop van tijd en een aantal andere trainers, Grijzenhout. En Brugge speelde het daaropvolgende seizoen kampioen. Meeuws krijgt een aanbod van Standard en speelt de seizoenen die volgen, voor de Luikse klub. De rest van het verhaal is bekend: Standard wordt kampioen mede door omkooppraktijken.

Veto: *Bij Standard heb je echt wel de negatieve aspekten van het topvoetbal leren kennen.*

Meeuws: «Pas op, Standard is mijn beste periode geweest. Het was de groep die het best aaneen hing. Maar het is wel op een anti-klimax geëindigd met die affaire.»

Meeuws: «Op de periode Standard kijk ik terug met de meeste voldoening. Op voetbalkundig vlak was het een ploeg waar alles inzat. Maturiteit op en buiten het veld. Ieder liet zichzelf en de anderen in zijn eigen waarde. Men verdroeg dat Tahamata de ene dag schitterde en de andere dag Gerets.»

Veto: *Hoe is het dan mogelijk geweest dat een kern met zoveel zelfbewuste spelers zich in een hoekje heeft laten drummen door een trainer als Goethals? Is het een kollektief spel geweest, dat omkoopschandaal?*

Meeuws: «Daar wil ik niet veel over zeggen. Er is al zoveel over dat omkoopschandaal geschreven. Het is en blijft nog steeds een onbegrijpelijke zaak, ook voor mij.»

Veto: *Wisten jullie er dan helemaal niets van?*

Meeuws: «We wisten wel dat er iets gaande was, maar de konsekwenties daarvan waren we ons niet bewust. Wat er gebeurd is, kwam ons helemaal niet als een daad van omkoping over.»

«Het geld heeft niet in mijn handen gelegen, het is een beetje buiten de spelersgroep om gegaan. Er was wel een passieve medewerking. Men was op de hoogte van iets. Maar dat dat iets konsekwenties kon hebben, dat dat een loopbaan op de helling kon zetten, dat heeft nooit in onze gedachten gespeeld.»

Veto: *Als je Schumachers boek leest, dan denk je: Standard is slechts een topje van de ijsberg?*

Meeuws: «Dat zou goed kunnen. Maar, vanuit mijn persoonlijke ervaring kan ik zeggen dat een geval van omkoperij zich slechts één keer heeft voorgedaan in mijn carrière en dan was het meteen prijs. Zonder dat ik er daadwerkelijk bij betrokken was.»

«Doping? Toen ik bij Beerschot voetbalde, had de voetbalbond een lijst van produkten opgesteld die niet mochten gebruikt worden. Efedrine, neusdruppels die in elke voetbalkleedkamer stonden, verdwenen dan plots. En rode bolletjes, om de luchtwegen vrij te maken, verdwenen ook. Die produkten stonden op de lijst. Het was een beetje die tijd waarin de voetbalbond nieuwe regels wilde opstellen. Ik ben nooit daadwerkelijk met doping in aanraking geweest, maar dat het gebeurt, dat zal wel. Ik denk niet dat Schumacher dat uit zijn duim gezogen heeft.»

«Maar zelf, neen. Ik ben een natuurmens, hè. (lacht) Veel spelers en andere mensen hebben vitaminekuren nodig en zo. Ik heb daar nooit aan meegedaan.»

Veto: *Wordt er vaak op eigen houtje geëxperimenteerd?*

Meeuws: «Dat weet ik niet. Ik heb nooit medespelers horen zeggen dat ze naar de apoteker geweest waren en daar een goed middeltje gevonden hadden. Ik ben tegen pillendraaierij. Als ze me een doos fosfortaan, gewone vitamines, meegeven om dat een paar weken te nemen, den pak ik dat een keer. Daarna staat die doos er.»

Feestvarken

Ronald Desruelles heeft ooit gezegd: "Een voetballer leeft als een amateur en wordt betaald als een prof. Een atleet leeft als een prof en wordt betaald als een amateur."

Veto: *Schumacher heeft het ook over het feestvieren van de voetballers. Is het inderdaad vaak zo hevig als hij het voorstelt?*

Meeuws: «Dat is waar. Een voorbeeld: het Europees Kampioenschap van '80 (in Italië). Je zit in het buitenland in een groep met allemaal verschillende karakters. Je moet dat binnen de perken houden en een prestatie neerzetten die door een ontzaglijk groot publiek bekeken wordt. En in '80 kwam het sukses totaal onverwacht aan: we kwamen uit het niets. Het einde van elke wedstrijd betekende een echte ontlading. God, we hadden het weer gedaan. En dan werd er wel eens een serieuze pint gedronken.»

«Ik herinner me dat toen we ons 's woensdags voor de finale van zondag gekwalificeerd hadden, we met zijn allen, spelers en trainer, tot 5 uur 's morgens los door het lint gegaan zijn. We lagen bij wijze van spreken tegen de bar aan. Maar drie dagen later zag je dat niet meer aan de groep. En hadden we de finalewedstrijd aangevat zoals we de tweede helft aangevat hebben, dan waren *wij* en niet West-Duitsland Europees kampioen.»

Veto: *Een wielrenner in de Ronde van Frankrijk moet zoiets niet doen?*

Meeuws: «Die kan zoiets niet doen. Wij zijn gelukzakken. Als jongen voetbal je graag. Je speelt op een pleintje in je dorp en later slaag je erin om van je hobby je beroep te maken. Komt daar bovenop dat je goed betaald wordt. Mij hoor je niet klagen. Ik heb alle stappen doorgemaakt: ik ben profvoetballer en student geweest, ik ben semi-prof en onderwijzer geweest en pas dan ben ik prof geworden. Ik kan de vergelijking maken. Als je op je zeventiende profvoetballer wordt en je dan dat tot je vijfendertigste blijven, dan is dat heel prettig.»

Veto: *Gaat dat voetballen dan niet vervelen?*

Meeuws: «Dat ligt aan jezelf. Je kan een doktoraat in iets halen, maar als de materie je niet boeit, dan ga je daaraan kapot. Als voetballen niet meer is dan een beetje trainen, dan ga je kapot. Dat kan ik je op een briefje geven. Want dan ga je overmatig veel belang hechten aan zoiets als snooker. Een profvoetballer zal, naarmate hij ouder wordt, meer met voetbal moeten bezig zijn. Anders krijgt hij een klap.»

Veto: *Een goede voetballer is bezeten van voetbal?*

Meeuws: «Niet bezeten. Hij moet er wel door bezield zijn. Je moet op de hoogte blijven van de ontwikkelingen, van alles. Een normale voetballer zit 's nachts van twaalf tot twee voor het scherm als er een wedstrijd uitgezonden wordt. Zoals een boksfanaat om vijf uur 's morgens voor een bokswedstrijd opstaat.»

«Weet je, het imago van de profvoetballer is: hij spreekt altijd over vrouwen, hij rijdt in dure wagens rond en hij is zo lomp als het achterste van een varken. Ik ken nochtans heel verstandige voetballers. Maar men scheert ze liever over dezelfde kam.»

Veto: *U stond vroeger bekend als een idealist. U hebt ook nog les gegeven aan gehandikapte kinderen. Is het leven meer dan voetbal voor u?*

Meeuws: «In voetbal kan je ook ingroeien. Ik heb een bewuste keuze voor een diploma gemaakt en ben heel laat profvoetballer geworden. Op het ogenblik dat ik besefte dat ik het hoge niveau van het topvoetbal aankon, heb ik bewust voor het voetbal gekozen. Ik kon kiezen: ofwel bij een middenmoter spelen en les blijven geven ofwel bij een topklub spelen. Ik heb voor dat laatste geopteerd, ook vanuit de wetenschap dat ik later, als trainer, ook nog aktief kon blijven in de voetballerij. Ik wist: voetbal, dat beheerst me, ik ben er vrij goed in, ik heb de pedagogische kwaliteiten ervoor. Met die wetenschap in het achterhoofd heb ik gekozen.»

Veto: *Hoe wist u dan zo zeker dat u een goede trainer zou zijn? Voelde u zich de verstandigste onder de voetballers?*

Meeuws: «Dat heeft er niets mee te maken. Dat voel je of dat voel je niet. Ik zeg ook niet dat mijn toekomstige klub volgend seizoen kampioen speelt. Je bent als trainer nog altijd afhankelijk van je spelersmateriaal. Maar ik weet, of beter ik denk, dat ik een groep mensen die naar iets toewerken kan begeleiden. Ik denk dat ik ze iets kan bijbrengen. In een dergelijke labiele job is het noodzakelijk een innerlijke overtuiging te bezitten. Anders word je na drie jaar neurotisch. Dan zie je achter elke boom een vijand staan.»

Veto: *Is het tekenend voor de Belgische topklubs dat er overal Nederlanders aan het roer staan: veel zelfvertrouwen en een grote mond?*

Meeuws: «Het is inderdaad tekenend voor de Belgische eerste en tweede klasse dat er slechts vijf, zes Belgische trainers werkzaam zijn.»

Over het trainerschap heeft Meeuws het graag en uitgebreid. Een goede trainer kan zowel boven als tussen zijn spelers staan, aldus Meeuws. Een ongemakkelijke situatie voor beginnende trainers is dat men tegenwoordig overal ervaring eist. Zeker niet gemakkelijk voor iemand als Meeuws die van plan is van het trainerschap zijn broodwinning te maken en bijgevolg niet op de onderste sport van de ladder wil beginnen.

Schoffelen

Veto: *Momenteel is er de rage van de spelersklubhuizen. Men wil van de spelersgroep weer een vriendengroep maken. Terwijl men er op trainingen bikkelhard tegenaan gaat.*

Meeuws: «Dat moet ook. In een prestatiesport mag je met niemand medelijden hebben. Ik kan, bij wijze van spreken, De Mesmaecker op training vijf meter de lucht in katapulteren, terwijl nij een van mijn beste vrienden is. Het gaat erom jonge voetballers hard te maken. Technische onderlegdheid is niet voldoende in de voetballerij.»

Veto: *Bestaat er zoiets als een beroepsetiek bij voetballers?*

Meeuws: «Geen enkele speler stapt het veld op met de idee er een schoppartij van te maken. Je kan hard en toch niet ruw spelen. Ik heb verschillende rode kaarten in mijn carrière gekregen, maar ik ben nooit een wedstrijd begonnen met de intentie iemand serieus te raken. Als ik moest ingrijpen, deed ik dat. In het belang van de ploeg. Daar sta je als laatste man voor, net zoals een spits er is om te skoren.»

Veto: *U zal het dan ook geen tegenstrever kwalijk nemen dat hij u, in geval van nood, "professioneel pakt"?*

Meeuws: «Neen, toen ik bij Standard voetbalde, kwam Club Brugge op bezoek. Ik heb in die wedstrijd Jan Ceulemans, een van mijn beste vrienden, met een soort houdgreep geveld. Omdat dat noodzakelijk was. Vier dagen later, in de voorbereiding op een interland, lagen we op dezelfde kamer. Jan heeft me daar nooit iets over gezegd. Dat hoort er gewoon bij.»

Meeuws geeft nog de definitie van een supporter: sukses is wat iemand tot supporter van een klub maakt. Een supporter wil 's maandags op zijn werk kunnen zeggen: ik — mijn klub — heb gewonnen en jij — jouw klub — hebt verloren. Het zou wel eens kunnen kloppen. Hoe anders de relatieve populariteit blijven verklaren van een sport die van zijn oorsprong vervreemd is? Een voetbalklub is, gezien zijn inkomsten uit sekundaire bronnen, niet langer afhankelijk van de betalende toeschouwer. Voetballen voor een leeg stadion is voor sommige eersteklassers geen spookbeeld.

Veto: *Woensdag speelt België tegen Schotland. Als Meeuws Thys was, hoe stelde hij dan zijn ploeg samen?*

Meeuws: «Preudhomme in doel, dat is zeker. Een dikke Plessers als libero en Ceulemans natuurlijk. Vandenbergh ook en de andere vaste waarden.»

Jan Antonissen
Lode Desmet

AD VALVAS

Germania

- ma 30/3: om 15.30 u in L&W 02.15, W. Van Belle praat verder over zakelijke taalbeheersing. Om 10.00 u in fakbar, Vragenronde voor het nieuw presidium.
- di 31/3: van 10-13 en van 14-16 u in hal MSI, Verkiezingen. Om 23.00 u in fakbar, bekendmaking uitslag verkiezingen.
- vr 8/5 operatrip Don Giovanni door OVV, kaarten reserveren op wo 1/4 tss. 15 en 16.00 u in fakbar L&W (400 fr.) (ook voor niet-germanisten).

L&W

- ma 30/3: L&W-TD in zaal Stella.
- van 26/4 tot 30/4: feestweek fakbar L&W.

ZOEKERTJES

- Zo goed als nieuwe klas. gitaar te koop. Gunstprijsje. Bergstraat 29. 016/22.31.36 (Leen L.).
- Te koop: z.w.-t.v. 2000 fr. Bettendorf, Diestsestraat 68, na 19 u.
- Ilse, Lut en Ilse uit de Parkstraat 5 geven gratis hun langgespaarde Artis-Historiapunten weg! Be There!
- Za. 28.03.87 Newroz. Koerdisch nieuwjaar. VUB. Aula QA, Pleinlaan 2 - 1050 Brussel. Om 15 u. Programma: muziek, dans, pantomimmen, buffet, infostanden. Iedereen welkom. Tel. 02/230.89.30.
- Voor tikwerk: 016/26.09.37.
- Al uw typwerk, elektronische schrijfmachine. Griekse en wisk. karakters. Jaren ervaring. Mevr. Sanders, 011/43.20.82.
- Tekstverwerking - dactylografie. Z.w. Ridderstraat 6, Leuven. Tel. 016/23.50.64.
- Ik lijd onder het verlies van mijn pen (houtachtig omhulsel, goudkleurige afwerking, lijkt oud; is het niet). Wie haar vond in MSI of DV, laat liefst iets weten aan Eva, Coutereelstraat 14 (2de kan MG).
- Te koop: sportieve baanmotor Honda CB 250 N. 18.000 km, 30.000 fr. 02/759.46.21, of: Thomas Morus, blok A, kamer 61.
- Typwerk aan 45 fr per blad. Z.w. Brusselsestraat 165 J 219. Tel. 016/23.69.55, toestel 189.
- AIDS-LIJN: informatie & problematiek rond AIDS — 016/23.63.27 — elke werkdag tussen 20 en 21 u.
- Het betere typwerk: op tekstverwerker. Engels, Nederlands, Frans, Spaans. Bel 016/23.46.26 na 18.00 u. Studentvriendelijke prijzen.
- Gezocht: 2 ruime kamers in gemeenschapshuis, ev. 3. Ongemeubeld mag. Voor 1987-1988. Kontakt: Ria - Karine, Ramberg 25.
- Van wie mag ik eens het deel over matrix operations uit het *Advanced functions handbook* van de HP 15C kopiëren? Jan van de Velde, Ridderstraat 18, Leuven.
- De neo-unitaire belgicistische vereniging (NUBV) zoekt de partiture van de opera 'De Stomme van Portici' met het oog op de opvoering van dit stuk Belgische geschiedenis. Bur. blad.
- Nathalie DB laat aan de twee jongens weten dat ze op een volwassen manier moeten leren omgaan met komplimentjes. Overigens vindt ze hen wel leuk (meestal).
- The obnoxious Missionary verloor armbanden in L&W en Ankara. Breng ze mijn, mein Irisch Kina. Yashar, je komt er alleen in als je op Simon H. lijkt (niet op Quasimodo).
- Leer bergen kursussen te beklimmen. Leer computers te verkennen en te leiden. Word een goed praesidiumlid of manager. Leer kleurenwiezen. Word een CW-er! The Best!?! Zelfs (hippe) Inge kan het!
- Etend en dansend de derde wereld helpen. Dat kan. Maandag 30 maart vanaf 19 u op de tweede verdieping van Alma 1 (Bond). Inkom: met eten 70 fr; niet eten 40 fr. Tot dan en prettige verjaardag Karin!
- T.B.V. eerste jaars maken we lijst van koten die vrij komen. Vermeld adres, prijs, j/m., aantal vrije kamers, keuken, douche. Soort kot, kotbaas. Hartelijk dank! K. Dewilde, Parkstr. 51.
- Mie of Francis nota's i.v.m. projekt vi-vre (Alma 26 maart): draaiboek en teksten. Xstof, Van Arenbergstraat 23, Leuven. Eerlijk gevonden tussen Veto!
- Ik vond een volle Acco-boekenkaart van Luc Stroobants. Maar wie vond mijn portefeuille? Ik heb hem dringend nodig. Geert De Belder, De Bayostraat 20, Leuven.
- Verloren op do 19/03: gouden armbandje met inscripties "Patricia" - "29/08/1967". Gelieve terug te bezorgen. Redingenhof 3, Leuven.
- Mijn fiets is mijn op woensdag 11 maart ontrouw geworden en er in de Vesaliusstraat alleen vandoor gegaan. Wil de nieuwe eigenaar wel's een beetje oppassen. Ik ben erg jaloers.
- Verloren: autosleutels Renault, 2 sleutels, aan ring, waarvan 1 genummerd 2BDDDGEW. Terug bezorgen aan Paul V. Respaille, Minckelersstraat 15/3. Het bier staat koel.
- Gevonden: sleutels met bijhorend gadget. Achtergelaten na de les van Lode Wils, 24 maart. Af te halen bij Bert Barthels, Fred. Lintsstraat 152 (na 19 u).
- Wie heeft in zijn garage nog wat plaats voor mijn moto? We kunnen de kosten delen (liefst omgeving Tiensestraat). Tel. 016/20.40.76.
- Agent Orange zoekt drummer met pit. Repetities in Limburg. Zich wenden tot Hans Melotte, Vanderkelenstraat 6.
- Agent Orange zoekt dringend ervaren funkgitarist. Repetities in Limburg. Zich wenden tot Dany Weckx, Vaartstraat 9.
- Verloren: gouden trouwring van oma en opa (Kamiel & Melanie 1930). Emotionele waarde. Eerlijke vinder? Z.w. 's Meiersstraat 7, Kamer 22. B.D.
- Gezocht: mensen die kostendelend willen meerijden van Leuven naar Geraardsbergen op zaterdag en terugreis op zondagavond. Olivia S., Prelatenstraat, 19, Leuven.
- Wie wil maandagochtend mee naar Leuven en vrijdagavond terug naar Turnhout rijden? (Tegen vergoeding). Z.w. Ingrid, Tiensevest 186 (na 19 u).
- Homo zijn is reuzefijn! De Roze Drempel is er voor jou! Onthaal elke dond. 20-22 u. Informatie ma-vr. 9-12 u. Amerikalaan 3, tel. 22.85.82.
- Christiaan, ge zijt enig uniek en onvervangbaar. Leuk om je te kennen. Ik mag je graag. Uw lieve oma.
- Marc, in plaats van te smachten naar hoge bergtoppen: blok filosofie, en wrijf over je rug als 't niet gaat, wie weet komt er dan een boertje! C & K.

Klassiek ludiek

Het aulakoncert van het Leuvens Universitair Koor (LUK) is een jaarlijkse traditie geworden. Woensdag 25 en donderdag 26 maart was het weer zover. Een kluifje voor de liefhebbers van koormuziek en LUK-sympatisanten.

Voor wie het LUK nog niet kent, een korte voorstelling. Het koor bestaat uitsluitend uit studenten en staat ook onder leiding van een student. Nu is dat Peter Dejans. De enige voorwaarde om bij het koor te komen, is kunnen zingen. Daartoe wordt een stemtest afgenomen. De laatste jaren is er een enorme toeloop van studenten uit alle fakulteiten. Het koor telt dan ook zo'n honderd leden.

Naar gewoonte werd voor de pauze uitsluitend religieuze muziek vertolkt. Wie dacht dat dit een duffe bedoening was, vergist zich. Afwisseling was er genoeg: van renaissancestukken tot uiterst modern-met-veel-dissonanten. Een anthem van T. Weelkes wekte dadelijk de aandacht van het publiek. Daarop werd een sprong in de tijd gemaakt: *This is the Day*, gekomponeerd door Flor Peeters. Uit het eerste gedeelte onthielden we nog *Christ ist erstanden* van F. Schubert, het *Pater Noster* van J. Van Nuffel en *Haec est praeclarum vas* van Vic Nees.

Was het eerste deel nogal zwaar op de hand, het tweede deel was ludiek van aard. Liefdesliedjes, een wals en andere profane stukken wisselden elkaar af. De oppervlakkige charleston van P. Beelaerts, op tekst van Paul Van Ostaijen maakte veel indruk. Geen klassieke charlestonmelodie, maar een zeer moderne toonzetting, met spreekkoor en dissonanten, wat uitstekend paste bij de tekst van Van Ostaijen. *Die Launige Forelle* van F. Schöggl oogstte ook sukes. Op de tekst van het overbekende *Die Forelle* van F. Schubert werden negen andere melodieën geplakt. Mozart zou *Eine kleine Nachtforelle* wellicht nog leuk gevonden hebben, maar wat zou Beethoven vinden van *Zur Ehre der Forelle*? Of zou Weber *Der Freifisch* zo op prijs gesteld hebben? Een geslaagde parodie op overbekende melodieën.

Het LUK is een koor met klasse. Een volle koorklank, goede artikulatie en dynamiek zijn kenmerkend voor hun optredens. De kleine slordigheidjes kunnen een globaal gunstige indruk niet veranderen, zeker als men weet dat het hele koncert op een dikke twee maanden werd klaargestoomd. De enige opmerking geldt de presentatie. Deze verviel tijdens het tweede gedeelte nogal eens in pseudo-ludiek gedoe, goed bedoeld, maar niet altijd geslaagd. Het publiek vond alles blijkbaar opperbest, want er werden nog een paar bisnummers afgeperst. Verdiend, overigens.

Els Groessens

ZOEKERTJE

Zoekertjes zonder kommercieel oogmerk (gezocht, gevonden, verloren, e.d.) zijn **gratis**; andere (te koop, te huur, tikwerk) worden betaald naargelang de ruimte die ze innemen (zie rooster). De redaktie behoudt zich het recht voor om zoekertjes niet te plaatsen.

Gebruik onderstaand rooster. 1 teken per vakje, 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan of afgeven op 's Meiersstraat 5.

10 BF
20 BF
30 BF
40 BF
50 BF
60 BF

SPECIALE AANBIEDING ALLEEN VOOR STUDENTEN (EN LESGEVERS)

OFUP

VOLG DE ACTUALITEIT - VERRIJK UW STUDIES - OF GEWOON VOOR DE ONTSPANNING:

NEEM EEN PERSABONNEMENT TEGEN OFUP-TARIEF, HET GOEDKOOPSTE OP DE MARKT

eos
EOS biedt u een actueel panorama van de wondere wereld van de Technologie en Wetenschap, gezondheid, natuur, cultuur en sport.
1 jaar 11 nummers
normaal abonnement: 1 760 F
OFUP-TARIEF: 1 386F
REF. 115517

Gazet van Antwerpen
«Vernieuwd maar... dagelijks steengoed!»
6 maanden 150 nrs 2 520 F 1 800 F
1 jaar 302 nrs 4 925 F 3 500 F

knack
Knack magazine + Knack Weekend. Twee magazines-1 Knack. De aktualiteit-, vrijetijd en achtergrondinformatie, met het life styleblad, met komplete televisie-, en andere ontspanningsagenda's.
1 jaar 52 nummers
normaal abonnement: 3 500 F
OFUP-TARIEF: 1 820F
REF. 113514

Le Monde
EDITION INTERNATIONALE
La sélection hebdomadaire des meilleurs articles du MONDE. Des articles de référence dans tous les domaines de l'information générale.
1 an 52 numéros
abonnement normal: 2 735 F
TARIF OFUP: 2 335F
REF. 117714

Newsweek
Weekly. Two hundred teams working throughout the world to compile this international magazine published in England.
6 months - 27 issues 1 329 F 945 F
1 year - 52 issues 2 540 F 1 716 F

Psychologie
Maandblad voor een bredere kijk op menselijk beleven en gedrag
Voor studenten, geïnteresseerden en psychologen die op de hoogte willen zijn.
1 jaar 12 nummers
normaal abonnement: 1 700 F
OFUP-TARIEF: 1 300F
REF. 116416

sport 80 MAGAZINE
Elke week eksklusieve interviews en rake reportages. Steeds rijkelijke geïllustreerd met prachtige aktiefoto's in kleur.
1 jaar 52 nummers
normaal abonnement: 2 600 F
OFUP-TARIEF: 1 300F
REF. 119814

trends
Elke week de financieel-ekonomische aktualiteit gebundeld tot een aangenaam leespakket.
1 jaar 50 nummers + top 5000
normaal abonnement: 4 950 F
OFUP-TARIEF: 2 250F
REF. 113727

N.V. OFUP - H.R. B 470 809 - BTW 427 355 274

EENVOUDIG EN SNEL ABONNEREN

Stuur dit formulier onder voldoende gefrankeerde omslag naar:
OFUP: Generaal Eisenhowerlaan, 137 1030 Brussel.
U heeft de keuze tussen:
*1) rechtstreeks betalen per **bank- of postcheque** ten name van **OFUP** (in dit geval voegt u uw cheque bij het abonnementsformulier).*
2) of alleen uw abonnementsformulier sturen en betalen door middel van het "overschrijvings-of stortingsformulier" dat wij u sturen.

Titel van de publicatie — Bedrag — Referentie
F
F
Total F
☐ stuur mij de volledige catalogus
1 ☐ M. 2 ☐ Mevr. 3 ☐ Juff.
☐ Nederlandstalig ☐ geboortejaar 19
Naam (Verblijf, bij M., kamernr enz.) — Voornaam
Straat - Laan — Nr. — Bus
Postnummer — Gemeente
Handtekening verplicht :
☐ ik ben student ☐ ik ben lesgever
Aanbiedingen uitsluitend voorbehouden voor studenten en leraars die voor het eerst een abonnement nemen op de titels in kwestie.

6 110 012

Advertentie

Literaire Wedstrijd Germania

Het afsterven van de geliefde

Donderdag laatstleden vond op de achtste verdieping van het Erasmushuis (voorheen het Kremlin) de prijsuitreiking van de zesde literaire wedstrijd van Germania plaats, in aanwezigheid van een tachtigtal studenten, een rustig en uitgelezen publiek van kenners. Na een jaar zonder wedstrijd werd de draad dus terug opgenomen, en Vlaanderens jeugd blijkt nog altijd even gretig tot schrijven bereid. Dat hoeft ook niet te verwonderen: organisator Hilde Dengis was erin geslaagd een prijzenpot van zomaar eventjes veertigduizend frank bijeen te brengen. Weliswaar moest dat gebeuren zonder de beloofde steun van het rektoraat, maar we kunnen die mensen begrijpen: Masschelein houdt wellicht niet zo van dichters. Het zouden wel eens revolutionairen kunnen zijn. Veertigduizend is in elk geval een bedrag waar Wij Van Dit Blad alleen maar kunnen van dromen. Je zou voor minder in de pen kruipen.

Toch lijkt het erop dat geld niet de eerste beweegreden was die velen tot de strijd met het witte blad aanzette. Dé grote inspiratiebron bleek de liefde te zijn. Vooral het afsterven van de beminde (al dan niet door een verschrikkelijk ongeval), net voor de verzoening, deed het goed. Nu is de liefde al wel langer een geliefkoosd tema in de poëzie, maar dat er ook nog hele stukjes proza kunnen rond geweven worden, dat waren we toch eventjes vergeten. Dan nog liever de zelfmoordverhalen van een paar jaar terug. Tussen de inzendingen vonden we overigens verbazend weinig dingen terug die je als 'typisch studentenliteratuur' zou kunnen bestempelen. Ook dat is ooit en elders wel even anders geweest. 'Spits en intelligent' heeft plaats moeten ruimen voor *de grote gevoelens*. Dat is echter nog steeds geen garantie voor grote literatuur.

ONGEVAL

Stop het Filmpje, ik wil slapen.

Geen mens raakt weg uit deze stad.
Kijk, haar leven slaat hard toe,
het asfalt was spiegelglad.

Ik leg een vinger aan de tijd,
trek me keurig uit de leden,
laat een spoor van vochtig krijt.

U komt voorbij. Lijkbleek leest u
van me af:
'Ik ben moe' en
'Soon at a theatre near you.'

© Jean Luc Lambreghts

Geschrapt?

Over de inhoud vallen trouwens nog wel wat andere boekjes open te doen. Bij het proza is het bijvoorbeeld ergerlijk dat veel schrijvers schijnbaar zonder moeite een verhaal kunnen beginnen, maar het dan naderhand absoluut niet afkrijgen. Zijn pointe en plot misschien uit het woordenboek geschrapt?

Het opvallendste kenmerk over heel de lijn van inzendingen was echter het schrijnend gebrek aan taalbeheersing en persoonlijke vormgeving. Kreupele zinnen waren schering en inslag; de achterhaalde poetica's (Kloos, Van Ostayen) waren niet te tellen.

Naakt

Enkele naakte cijfers dan. De literaire wedstrijd mocht dit jaar 107 inzendingen begroten (30 proza, 70 poëzie), dat is een flink stuk minder dan de vorige keer, maar dat is wellicht te wijten aan het feit dat de prijskamp een jaar stilgelegen heeft. Het gros van die inzendingen komt van studenten uit de Humane Wetenschappen (34 germanisten), en dat terwijl een aantal bekende literatoren van huis uit toch exakte wetenschappers zijn. Denker we maar aan Hermans, Krol, enzo voort.

Leuk om weten is misschien wel dat, op het eerst zicht, de germanisten kwa taalbeheersing nauwelijks beter skoren dan de andere deelnemers. Germania slaagde er desondanks in, vier van de zes prijzen in eigen huis te houden. De grootste verdienste gaat hierbij naar Jean-Luc Lambreghts, ontwerper van de affiche voor de literaire wedstrijd, en winnaar van zowel de poëzie- als de prozawedstrijd.

Wat zijn kortverhaal *Corpus Delicti* betreft, dat was goed voor een afgetekende overwinning. Het is vakkundig geschreven, heeft een goeie plot, boeit van begin tot einde en zet aan tot toch even herlezen. Als u na Pasen de extra-editie van het Germaantje, met de winnende inzendingen, binnen handbereik krijgt, mag u zeker niet aarzelen.

Ongeval

Over de winnende poëzie-inzending werd langer gedelibereerd. Niemand stak er echt boven uit, alhoewel de jury (vooral de wel erg deskundige Hugo Brems) vond dat de wedstrijd algemeen op een vrij behoorlijk peil dreef (Brems had al veel slechter meegemaakt). Dat Jean-Luc Lambreghts ook hier de palmen veroverde, heeft hij vooral te danken aan zijn eerste gedicht: *Ongeval*.

De tweede en de derde prijs voor de gedichten gingen respektievelijk naar Johan Reyniers (1ste kan Germaanse), door de jury als de meest belovende inzending bekroond, en naar Stefan Van Rompaey (Pers en Kommunikatie), die bekoorde met vijf mysterieuze 'steden'-gedichten.

Bij het proza kwamen de Germanisten iets minder aan de bak. Daar werd Leen Huet tweede, en zij doet kunstgeschiedenis. De derde prijs was voor Jan Van den Bulck. Hij brengt zijn dagen door bij Pers en Kommunikatie.

Nadat de ernstige zaken afgelopen waren debatteerde de jury ook nog enige minuten over de vraag of er ook een prijs moest uitgereikt worden voor de beste schuilnaam. Maar met de begrippen intertekstualiteit en plagiaat in de mond, werd uiteindelijk besloten om daarvan af te zien, vooral omdat het uitverkoren 'Lavache Kiri' nogal dicht bij de naam van een of ander kaasmerk aanleunde. Het zal je maar overkomen.

Lode Desmet

Vrije Radio

Doorheen Tralies opgedoekt

Doorheen Tralies, het programma van VRL voor Leuvense gedetineerden, werd opgedoekt door haar Beheerraad. In een februarinummer had Veto het nog over de beknotting van de vrije meningsuiting der gedetineerden die door het radioprogramma werd aangeklaagd, en de verontwaardiging van de gevangenisdirektie hierover. Toen reeds vreesde de programmamaker dat de Beheerraad van VRL onder druk van de penitentiaire administratie zou bezwijken. Terecht zoals nu blijkt.

Eén van de meest fundamentele rechten die de gedetineerde moet kunnen doen gelden, is voor de programmamakers de vrije meningsuiting. De bedoeling van het radioprogramma was dan ook de stem van de gedetineerde over tal van tema's te laten weerklinken. Dat de gevangenisdirektie het nu niet bepaald op prijs stelt haar zwakke kanten te horen blameren op de radio, en dan nog door gedetineerden, hoeft geen betoog. We hadden het er reeds over, over de veiligheid van de machines, het exklusiviteitskontrakt voor elektrische apparaten, het nalezen van de post en andere 'wantoestanden'. Een protest over de slecht funktionerende veiligheidshekken vormde de druppel voor de klassieke emmer. In de desbetreffende uitzending werden onder meer onderhandelingen besproken tussen de direktie en het bewakingspersoneel over een aantal eisen van deze laatste: de eisen werden opgesomd, de kritiek van de gedetineerden eraan toegevoegd. Een syndikaal afgevaardigde van het bewakingspersoneel kreeg een tuchtsanktie op verdenking informatie over de eisen te hebben doorgespeeld, en er werd door de gevangenisdirektie tegen VRL een klacht wegens laster ingediend bij het parket. Door de gerechtelijke politie zou er dan ook gezinspeeld zijn op een eventuele intrekking van de zendvergunning. Eerst besloot de beheerraad van VRL het programma tijdelijk op te schorten, doch nadat bleek dat de gevangenisdirektie absoluut niet tot een gesprek te bewegen was, werd *Doorheen Tralies* dan maar opgedoekt.

Persvrijheid

Heel deze affaire kan op zijn minst in vraag gesteld worden. De programmamakers hebben zich strikt aan de joernalistieke deontologie gehouden, hebben aangeboden te onderhandelen, een recht op antwoord uit te zenden. De direktie van Leuven Centraal reageerde niet eens. Het programma werd onder druk afgevoerd. De Liga voor de Mensenrechten meent dat de persvrijheid hier duidelijk werd geschonden, met name artikel 10 van de Europese Conventie voor de Rechten van de Mens. In dit land blijkt de volledige vrije meningsuiting nog steeds niet te bestaan.

Geert Coene

Hongaren

Op 1 april om 20.30 u treedt in het Isolcentrum in de Vesaliusstraat de Hongaarse muziekgroep Czinege op.

De specifiek Hongaarse muziek is bewaard gebleven dankzij de laagste sociale groep uit de Hongaarse dorpsbevolking. Zij kwamen het minst in kontakt met westerse mode-melodieën en konserveerden daardoor allerlei Hongaarse liedjes en dansen. Daarin manifesteert zich hun eeuwenoude kulturele traditie.

AGENDA

Samenstelling: Jan Van der Linden, Joost Bollens

Dinsdag 31 maart

20.30 u. TEATER Kas & De Wolf: De genezing (een populair evokatief handelingsgedicht). In 't Stuc. Inkom: 140/200. Org. 't Stuc.

20.15 u. UNIVERSITEITSKONCERT Universitair Symfonisch orkest o.l.v. M. Goossens met werk van De Greef, Beethoven,...). In: Grote Aula. Inkom 100/150. Org. USO.

20.00 u. LITERATUUR Prof. A. Warrinnier over Elsa Morante. In 't Stuc. Inkom 100 (niet-leden). Org. Univ. Werkgr. Literatuur.

10.00 u. EREDOKTORAAT Fak. Letteren & Wijsbegeerte: Prof. B. Gentili. In Promotiezaal van de Universiteitshal.

20.00 u. FILM Blikvangers van het Indiase kulturele erfgoed. In MSI, Ravenstraat 46.

20.00 u. KONCERT 4 kantates voor de Paastijd door Lemmensinstituut (Bachfestival). In Jezuïtenkerk, Waversebaan 220. Inkom 160-250. Org. Lemmensinstituut.

20.15 u. DOKUMENTAIRE "Sangre Y Miel" over Nicaragua, met nabespreking door Xavier Declercq, in AV, ink. 60, org. Nicaragua Komitee.

20.00 u. MEETING Burkina Faso: J. Nysson en Derme Alassane (lid CDR), in AV, org. AIB.

A.V. Org. AIB.

TENTOONSTELLINGEN

Woensdag 1 april

17.00 u. GESPREK Sociologen op de koffie: afgestudeerde sociologen praten met studenten over hun beroepsleven. In Raadzaal van de fakulteit Sociale Wetenschappen. Org. Dep. Sociologie.

20.00 u. LEZING Prof. R. Burggraeve geeft toelichting bij Talmoedles van Levinas "Sur l'humilité". In Maria Theresia.

20.00 u. LITERATUUR Leuven Literair 5, vijftien dichters en vertellers uit de regio lezen voor, in 't Stuc. Inkom 50. Org. Werkgroep Literatuur.

20.30 u. DANS Allegro, Vivace mais pas trop (Adriana Borriello). In Stadsschouwburg. Inkom 200/250. Org. 't Stuc.

20.30 u. LEZING "Rechtvaardig eten" door Prof. Tollens en J. Ghekiere. In Begijnhof 16. Inkom gratis. Org. UP.

20.30 u. MUZIEK Hongaarse muziekgroep Czinege, in Isol, inkom 49.

Donderdag 2 april

20.00 u. VALKFEEST De Taalstrijd met Guy Mortier en Mark Uyterhoeve; fakir; Kings Bench Division; Romeo Spinelli; TD en het Valklied o.l.v. Blanpain. In De Valk. Inkom gratis.

20.00 u. INFO Informatie-avond rond homoseksualiteit, in Amerikalaan 3. Org. De Roze Drempel.

20.00 u. LEZING Spilfiguren in het Oosten: prof. Dequeker over Th. Herzl (Zionisme). In L & W, 8ste verdieping. Inkom 50. Org. Inforiënt.

20.30 u. FILM Filmmonumenten: double indemnity (B. Wilder). In A.V. Inkom 60/80. Org. DAF.

21.00 u. KONCERT La Muerte. In 't Stuc. Inkom 200/250. Org. 't Stuc, JJ Records.

Vrijdag 3 april

20.00 u. KONCERT Bachfestival: H-moll Mess. Door Vocale & instrumentale ensembles Lemmensinstituut. In Jezuïten-kerk, Waversebaan 220. Inkom 230/350. Org. Lemmensinstituut.

20.30 u. VIDEO "Satyricon" van F. Fellini, in Vaartstraat 16, ink. gratis, org. Pieter Coutereelst. / Homo & Lesbiennecentrum.

PAASVAKANTIE

Zaterdag 4 april

20.30 u. WEEKENDFILM La notte di San Lorenzo (Paolo en Vittorio Taviani). In 't Stuc. Inkom 60/80. Org. Stuc.

8.00 u. SYMPOSIUM Immunologie en allergie: biologische basis en medische toepassingen. In Campus Gasthuisberg, aud. GA1 en GA3.

Dinsdag 7 april

20.00 u. LEZING Avant-Garde door Karel Boullart. In A.V. Org. Amarant vzw. Inkom 120-90.

20.00 u. LEZING Romanteorie door Hans Devroe. In 't Stuc. Org. Werkgroep Literatuur. Inkom 100.

Woensdag 8 april

20.00 u. KONCERT Matthäus-passion (Bach). In kerk O.L.V. Middelares. Inkom 200-600. Org. Boekaert-koncerten.

Vrijdag 10 april

20.30 u. TEATER De Tijger door Jan Decleir. In Stadsschouwburg. Org. MLNL vzw.

TENTOONSTELLINGEN

Maurits Verbist: schilderijen, aquarellen, tekeningen en grafiek. Tot en met 17 april (alleen op weekdagen). Faculty Club.

Koen Liekens: schilderijen. Tot en met 23 april. U.Z. Gasthuisberg.

Indische Beeldhouwwerken (brons & hout) en tempelschilderijen. Tot en met 3 april (niet op maandag). L & W Ekspozaal.

Mariette Delmon (wandtapijten) en Mieke Stroobants (beelden en juwelen). Tot en met 8 mei (alleen op weekdagen). Voorzaal van Provinciale Brabantse Energiemaatschappij.